

OSVČ A DNEŠNÍ PODNIKÁNÍ

Východ Slunce nad Mosteckým „Špičákem“ v ranním oparu

Foto: Stanislav Štýs

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

1/2015

Čtvrtletník
Okresní
hospodářské
komory Most

ROČNÍK 10 / 39 / BŘEZEN

OSVČ je velké téma Komory

Rozhovor s viceprezidentem HK ČR Romanem Pommerem
Str. 8–10

Podpora podnikání – dotace, ale i past na MSP

Článek regionální ředitelky „Czech invest“ Ireny Petračkové
Str. 13

OSVČ, živnostníci a řemesla v českém kapitalismu

Článek z Mosteckého ROTARY od Petra Havlíka
Str. 22

 Komora s.r.o.

Podnikání lapané v sítích

Str. 18–19

Roman Pommer

Odešla legenda

Mostecko bylo, je a doufejme, že ještě nějaký čas bude spojeno s hornictvím. Historicky i celé území dnešního Česka bylo velmi úzce spojováno s hornictvím, jako zdrojem prosperity a bohatství. Hornictví a využívání nerostného bohatství bylo vždy ve velké pozornosti osvědčených panovníků a vlád. Kromě nich tento segment hospodářské prosperity provázela i řada osobnostních legend. Jednou z nich byla bezesporu osobnost pana Prof. JUDr. Ing. **Romana Makariuse**, CSc., který mimo jiné v letech 1997–2008 stál v čele Českého báňského úřadu.

Pan profesor Roman Makarius zemřel 3. února 2015. V jeho osobě ztrácí české hornictví vysoce erudovaného odborníka a noblesního, všestranně vzdělaného člověka, jehož postoje a myšlenky by měly být v očích současných vlivných jakýmsi mementem pro pohledy na gramotné využívání nerostného bohatství patřícího nám Čechům. Naše komora, pro kterou je energetika a hornictví jedním z prioritních témat, měla tu čest uvítat pana profesora, jako hosta na řadě našich konferencí a i myšlenkového zdroje individuálních konzultací k tématům energetiky, která je v poslední době zasažena víc než je zdrávo nekompetentními a nebezpečnými politickými počiny, a to i v legislativní oblasti horního práva.

Dovolte mi, abych jako jakýsi odkaz pana profesora Makariuse citoval výňatek z jeho vystoupení na jedné z našich konferencí.

„Horní právo, jehož tradice na území našeho státu sahají až do poloviny 13. století bylo vždy právní normou, která usilovala a podporovala těžbu nerostných surovin. Již samotný název, v současnosti platného horního zákona, který byl přijat jako zákon „o ochraně a využití nerostného bohatství“ dokazuje, že materie této právní normy zajišťuje ochranu ložisek nerostů tak, aby tato nemohla být

znehodnocena a mohla být v současné i budoucí době využívána, jinými slovy těžena. Není bez zajímavosti povšimnout si i výrazu „bohatství“, který je v pořádku českého práva zcela ojedinělý. S výjimkou ústavy, která v čl. 7 rovněž mluví o přírodním bohatství, se s tímto výrazem, ve spojitosti s jinými hmotnými předměty, nesetkáme. Pojem „bohatství“ je jistě pojmem abstraktním, nelze však pochybovat

o tom, že vyjadřuje vysokou hodnotu předmětu, se kterým je spojován, tedy s ložisky užitkových nerostů.

Horní právo je již více než 750 let charakterizováno dvěma atributy – horním regálem a horní svobodou. Prvý z nich – horní regál vyjadřuje výlučné právo, dříve panovníka, později státu, vlastnit, resp. disponovat s ložisky vyhrazených nerostů. Tato zásada platí i v současném horním zákoně (č. 44/1988 Sb.), který sice pojem horní regál nepoužívá, jednoznačně však v § 5 prohlašuje, že „nerostné bohatství tvoří ložiska vyhrazených nerostů“ a zároveň toto nerostné bohatství na území České republiky prohlašuje za vlastnictví České republiky. Z toho co jsem uvedl, je zřejmé, že všichni ti, kteří český stát řídili, si uvědomovali, že nerosty užitkových nerostů jsou skutečným bohatstvím. Nutno poznamenat, že ani v dobách socialismu nebyl horní regál nikdy zpochybněn.

Druhý z atributů horního práva – horní svoboda byla vyjádřením vůle představitelů státu umožnit intenzivní dobývání vyhrazených nerostů. Horní svoboda zaručovala a měla by i v současnosti zaručovat každému, kdo splňuje podmínky horního zákona, vyhrazené nerosty dobývat. Tento princip byl v době socialismu popřen tím, že právo dobývat vyhrazené nerosty bylo dáno pouze státním organizacím, avšak bezprostředně po roce 1989 byl tento atribut legislativně restituován. Nejsem si však jist, že je horní svoboda v současné době právně realizovatelná, resp. vymahatelná.“

Čest jeho památce.

S úctou

Ing. Rudolf Jung

Předseda OHK Most

Motto:

U vlivných lidí je ke znalostem navíc zdravý selský rozum požehnáním, ovšem pokud je výbavou jedinou, pak je ostražitostí třeba.

Rudolf Jung

Vážení čtenáři,

Vstupujeme do tak trochu jubilejního, již desátého ročníku TEMA. Potlačili jsme inovační choutky, o kterých dnes v daleko závažnějších věcech mluví kde kdo, a ponechali jsme náš produkt beze změn. Pokud budete TEMA se zájmem nadále číst, a já doufám, že ano, pak se budete setkávat stále se stejnou filosofií jednoho hlavního tématu v každém čísle. Neopustíme provokativní rubriku JO-JO i jedovky v rubrice DOT Františka Kružika a i paní Lucie Bartoš bude nadále trousit moudra ze života. Inspirojící témata pro drzého smajlíka se nabízejí sama, tak ho necháme zatím žít a psát. Nadále budeme dávat prostor významným osobnostem majícím co rozumného říci k hlavnímu tématu v našich elektronických diskusích. Doufám, že vaše oči potěší fotografie z našeho regionu, který jen bůhví kým zainteresovaní hlupáci stále označují za zdevastovaný a zdraví škodící, téměř životu nebezpečný. Ovšem nesporným faktem je to, že nadále budeme působit a psát v regionu, který se nenachází v dobré pohodě. Jalové a nekompetentní diskuse o tom zda uhlí potřebujeme, nebo ne a co to či ono řešení znamená, rozdělují společnost a atmosféra

houstne. Obávám se, že tomto nebude vítězů, ale jen poražených.

A teď my, vážení čtenáři, do této atmosféry s našim hlavním tématem, také kontroverzním (nakonec, které vlastně kontroverzní dnes není?), kterým je téma OSVČ – osob samostatně výdělečně činných (nebo čiperných?). Ale bez ironie. Pro komoru jsou řemeslníci a živnostníci velmi váženým segmentem podnikatelského prostředí a devastace základní filosofie učilišť, jako líhně pro generační výměnu nositelů rodinných tradic v malých firmách a živnostech komoru velice trápí. Psali jsme na toto téma již mnohokrát a vracíme se k tomu i v dnešním hlavním rozhovoru se služebně novým viceprezidentem HK ČR Romanem Pommerem. Další z viceprezidentů komory, dnes již bývalý, pan František Holec není na našich stránkách poprvé a dnes odpovídá také na pár otázek k tématu s troškou něčeho navíc. A do třetice, další s viceprezidentů, tentokrát Zdeněk Somr podává informaci o současném stavu v mistrovských zkouškách. V konzultacích s vedoucími představiteli Policie ČR nalézáme zajímavá témata v zajímavých souvislostech a jedno téma, které nás všechny trápí vám předkládáme i dnes. I naše redakce podlehla české „anketománii a průzkumománii“ a tak jsme oslovili ředitele učilišť, šéfy místních institucí a samotné OSVČ a i nám z toho vyšly zajímavé názory přímých aktérů. K našemu potěšení začínáme více mluvit a regionální zastoupením agentury Czech invest a článku paní ředitelky se věnuje dotacím. S problematikou OSVČ velmi souvisí „Rodinná firma“ a o aktivitách naší komory v této problematice píše jednatel naší Odborné sekce vzdělávání Josef Švec. Nechybí ani tentokrát příspěvek k tématu z naší dceřiné společnosti KOMORA, s.r.o od Jiřího Manna. Premiéru v TEMA má v rubrice JO-JO také nový primátor města Mostu Jan Paparega. Témat k přečtení a zamýšlení je v tomto vydání daleko více a dost textů se nám do tištěné podoby nevešlo a najdete je na našich stránkách.

Přeji krásné jarní dny

Rudolf Jung

EDITORIAL pod čarou:

Oproti s povděkem kvitované neměnnosti filosofie TEMA, se tentokrát k mé lítosti nemění bohužel i nosné konfliktní téma našeho regionu, kterým je otázka dalšího pokračování těžby uhlí. Neúprosná logika energetického vývoje říká už natvrdo a ve věcném i časovém „presu“, že to dál bez kvalitního uhlí z lomů ČSA a Biliny zkrátka nepůjde. Společnost se dostává do stresu a vyhrocujících se konfliktů, navíc s již neomalými výhruzkami o použití všech prostředků k zastavení nejefektivnějšího segmentu regionální ekonomiky a to i z úst některých „poučených“ představitelů samospráv. Nově se objevují i vysokoškolsky vzdělaní lidé, nechávající se ve svém nitru manipulovat cíleně a účelově zainteresovanou ideologií s min. ekonomicky naivními a v důsledcích sebezničujícími důsledky. A to nejen vybranou rétorikou, ale i trapně a s hrdostí spasilů prezentující se na starých krabicích napsanými stanovisky, bohužel bez elementární pokory se alespoň zeptat minimálně na technickou podstatu věci. S „chmůrami“ lze předpokládat, že asi zaplníme stránky a obrazovky komerčních i rádobý veřejnoprávních médií, ať už to dopadne tak, či tak – platit ale budeme nadále všichni a asi dost. Obávám se, že osvědčená strategie odkladů kousnutí do onoho kyselého jablka už dlouho nevydrží, stejně tak jako opojné víze o příchodu štědrých investorů do regionu, kteří nemajíce jinou vizi, než jak region povznesou a zachrání a přinesou i bonus s vysněných technologií s vysokou přidanou hodnotou. Spolu pak s cestovním ruchem bohatě nahradí ztráty slušně honorovaných pracovních míst v energetice. I s tím se dá někomu vnitřně nějaký rok vyžít, ale pomyslné hodiny tikají neúprosně i pro úsměvné představy pana premiéra o řešení ekonomiky a prosperity regionu formou sociálních programů, což mimochodem ladí duchu konání některých dnešních, na státní rozpočet zavěšených a tudíž v základu příjmově zabezpečených politiků.

Ovšem možná daleko závažnější je fakt, že náš prakticky od roku 2004 se vyvíjející Mostecký problém limitů vygeneroval ve společnosti atmosféru negace téměř všeho. Češi chtějí žít v bohatství a dostatku, ale nechtějí těžit uhlí pod obcemi, nechtějí těžit uran a kamenivo, jederná energetika potřebuje vyrobit palivový člunek, ale občané Bystřice nad Pernštejnem odmítli továrnu na jejich výrobu, leckdo by se oblézl kdyby měl k těžbě zlato, ale místní Češi to také odmítají, už i průzkum potenciálních zásob břidličných plynů se pro jistotu zamítl v zárodku, občané v Chebu, ale i u nás odmítají spalovnu odpadů v Komořanech, o úložišti použitého jaderného paliva nemluví. Chceme loďni dopravu a umíme stavět lodě, ale potřebné jezy stavět nechceme a třeba přečerpávací elektrárnu u nás na Meziboří jako nutnou dovýbavu energetiky ze slunce a větru, tak to ani náhodou. Trápí nás povodně, ale pozemky na protipovodňová opatření také ne. Zkrátka chceme mnohé, ale lapálie s tím spojené – „tak u nás v obci tedy ne“. Starosto napiš petici proti a ať si to vezme soused. Chce to možná zamýšlení, zda demokracie nemá své meze. Oni to v podstatě ústy fasádníka Prouzy v excelentním provedení Vlastimila Brodského řekl scénárista úspěšného filmu Světáci: „Pánové, když je mezi třema lidma jenom jeden rozumnej, tak nesmí – nesmí! – dojít k hlasování.“

Takže rozumné dny a počiny.

Rudolf Jung

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

S dnešní otázkou rubriky JO-JO jsem se obrátil na nově zvoleného primátora města Mostu, Mgr. Jana Paparegu.

Pane primátore, jste po volbách ve funkci více jak oněch hájených sto dní, ale nejste ve strukturách řízení města úplným nováčkem jako na stránkách našeho časopisu, kde Vás srdečně vítám a věřím, že se na našich stránkách ještě mnohokrát setkáme.

Před každými volbami politické strany a hnutí hýří sliby a možná upřímně míněnými snahami o podporu podnikání na svěřeném území. Zejména to malé a střední podnikání je vědním tématem. (A šetřeme prosím v tomto případě prostor a dech výčtem těch velkých aktivit k zaplnění průmyslových zón, zabránění útlumu těžby uhlí, zlepšení dopravní infrastruktury a pod. – což je samozřejmě v pořádku a Vaše zatímní postoje a stanoviska mají naše sympatie a podporu). Má to svoji logiku – nikdo jiný než podnikatelské prostředí a to i to malé, tuto republiku neuživí. Ovšem ve většině případů by ani renomovaný detektiv na první pohled v rozpočtech obcí nenašel příslušné, penězi dotované kolony a konkrétní počiny k naplnění tohoto bohublého úmyslu.

A tudíž ta jedna otázka k jedné odpovědi zní takto:

Jak je to u nás v Mostě s podporou onoho fenoménu malého a středního podnikání, máte v rozpočtu onu zmíněnou kolonku a jaké případné další konkrétní počiny máte v plánu ve svých primátorských výhledech?

Ing. Rudolf Jung

Drobní a střední podnikatelé hrají nezastupitelnou roli v české ekonomice a jsou významně podnikatelsky a společensky spjatí se svým regionem. Čísla mluví jasně, malé a střední podniky představují v České republice více než 1 milion ekonomických subjektů a zaměstnávají průměrně téměř 2/3 zaměstnanců. Dokončení na straně 4.

OBSAH

TEMA
 technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
 Víšňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
 email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz
 IČ: 48290661

vedoucí redakce: Bc. Lenka Povová
 redakční rada: předseda Bc. Jiřina Pečnerová
 členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová
 sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník
 náklad: 2000 výtisků, povolení MK ČR E 16676
 Distribuci zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.
 Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Odešla legenda 2

Editorial, JoJo 3

Obsah 4

JO-JO plus 5-7

OSVČ je pytel zcela různých profesí, to by se mělo rozlišit 8-10

Není živnostník jako živnostník 12

Podporu podnikání rozšíří nový operační program o další možnosti 13

Rada starších pomáhá v řešení palčivých problémů 14-16

Podnikání lapané v sítích 18-19

Načrtnuto ... od Lucie Bartoš 20

„Mistrovské zkoušky“ dnes 21

OSVČ, živnostníci a řemesla v českém kapitalismu 22

Anketa 23

Školou to nekončí, ale začíná – projekt Rodinná firma 24

Krádeže kovů, kontroly sběren, spolupráce institucí, dávky hmotné nouze 26-27

Podpora vzdělávání v oblasti chemického průmyslu – jako moderního a čistého odvětví 28

Profesní další vzdělávání: Klíč k úspěchu pro podnikatele i spolupracovníky 29

DOT – Podnikatelský „šustrmat“ 30-31

Info úřadu 32

DRŽÝ SMAJLÍK 33

„Otázka na závěr“ pro viceprezidenta HK ČR Zdeňka Somra 34

Obsah zveřejněných článků je stanoviskem oslovených autorů a pokud článek není zvláště označen, není stanoviskem HK ČR a OHK Most.

inzerce

Specialista na těžbu a zpracování
 nerostných surovin

KERAMOST
 akciová společnost

	Bentonity	
	Steliva a vysoušedla	
	Metakaolin	
	Znělec	

KERAMOST, a.s.
 Žatecká 1899/25
 434 30 Most

tel.: 476 442 511
 mob.: 736 673 124

keramost@keramost.cz
www.keramost.cz

Co se do TEMA nevešlo naleznete na webových stránkách
 OHK Most – www.ohk-most.cz

- František Holec: Stanovy Rady starších při HK ČR
- Lucie Bartoš: celé znění rubriky – Načrtnuto...

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

► Tento druh podnikání je závislý na poptávce obyvatel po službách. Problémem našeho regionu je vysoká nezaměstnanost, kdy tento faktor významně ovlivňuje udržitelnost a případný rozvoj malého a středního podnikání. Po dobu funkčního období se proto pokusíme pracovat na tom, abychom více zapojili místní živnostníky a firmy tím, že jim umožníme podílet se na zakázkách realizovaných městem Most. Dále budeme pracovat na tom, abychom do našeho regionu a průmyslové zóny Joseph přilákali investory, kterým by právě malé a střední podniky mohly nabídnout své služby. Také bych byl rád, abychom drobným podnikatelům a živnostníkům poskytovali ze strany magistrátu dostatečné informace o možnostech čerpání dotačních titulů, protože tato problematika je velmi složitá. Na další programovací období mohou podnikatelé žádat o dotace prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu z operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. Tento titul je určený k rozvoji právě těmto podnikatelským subjektům.

Mgr. Jan Paparega
 Primátor města Mostu

JO-JO plus

OSVČ je v podnikatelském prostředí jakýmsi fenoménem dnešní doby. Někým chváleným, někým zatracovaným až haněným a kde je ta optimální pravda asi nikdo není schopen říci. Z tabulky vyplývá m.j., že na 10 milionové Česko je vydáno asi 3,2 mil. živnostenských oprávnění a podnikatelů připadá asi 220 na tisíc obyvatel – zdá se to trochu přilíší. Výčet onoho nepřehledného mixu OSVČ uvádíme na jiném místě tohoto časopisu. Pro HK je v prioritní oblasti zájmu skupina řemeslníků a živnostníků, kde se bezmocně díváme na to jak se vedle těch kteří si ten historický název zaslouží, mnozí různí „Pat-Matové“ s kterými má jistě každý z nás své zkušenosti. Pro oblast sociální je to problém, který kdysi rétoricky nešťastně popsal dnešní ministr průmyslu. Pro šedou ekonomiku zase potenciál úniků z daňových povinností a mohl bych pokračovat. Pro MPSV „červený hadr“ – švarcsystém. V tomto čísle TEMA se chceme věnovat problematice OSVČ podrobněji, ale využíváme komunikace s šéfy místních orgánů státní správy a institucí a oslovili jsme je s naší osvědčenou otázkou JO-JO.

Z pohledu občana spotřebitele, tj. občana odkázaného na poskytované služby, se bohužel asi všichni často potýkáme s neprofesionalitou a nekvalitně poskytovanými službami. Je to důsledek skutečnosti, tak jak je v článku uvedeno, že je dnes celkem snadné získat živnostenské oprávnění. Živnostenská oprávnění jsou mnohdy vydávána bez prokázání odborných znalostí, jak už v podnikajícím oboru, tak i v základním povědomí o povinnostech podnikající osoby, což právě v konečném důsledku vede k tomu, že vydaná oprávnění neodpovídají odborným znalostem pro danou problematiku.

Při výběru firmy či řemeslníka se mi osvědčilo spoléhat na reference ať už od přátel nebo rodiny či vyhledávat poskytovatele služeb, kteří jsou na trhu práce již několik let a v našem městě mají „svou dobrou pověst“. Úplně se vyhýbám trhovcům s oblečením, elektronikou, řemeslníkům, kteří nabízejí opravu takřkajíc „na vše“, podnikatelům nabízejícím pochybné spotřebitelské úvěry a finanční poradenství apod. V každém případě si myslím, že by mělo platit, že sám živnostník se musí rozhodnout, zda vykonanou práci může odevzdat zákazníkovi s čistým svědomím a to především v dnešním světě elektronické komunikace a sociálních sítí, kdy se velice rychle šíří informace o nekvalitně odvedené práci.

Pokud se na tuto problematiku podívám ze zorného úhlu své funkce, tak musím konstatovat, že se OSVČ opravdu jeví jako velký potenciál pro únik daní. Důvodem je naše poznání, že OSVČ ve velké míře zaměstnávají uchazeče o zaměstnání na tzv. nekolidující zaměstnání, které se v posledních letech nebyvalým způsobem rozšířilo a vedlo tak částečně k jakési legalizaci „práce na černo“. Důvod, pro který bylo nekolidující zaměstnání zavedeno, tj. neztratit pracovní návyky, motivaci, dovednosti v oboru, krátkodobá pracovní příležitost, je dávno „ten tam“. Je také všeobecně známo, že takto zaměstnaní pracovníci často odvádí odbornou práci, za kterou dostávají odměnu částečně oficiálně a částečně „na černo“ a z důvodu nízkého oficiálního příjmu poté dochází k zatížení sociálního systému.

Dalším problémem je, že v posledních letech ubývá absolventů řemeslných oborů, jelikož téměř každý dnes raději volí studium na střední škole a následně pak studium na škole vysoké, i když po úspěšném absolvování školy nenachází uplatnění na trhu práce a končí tak v evidenci Úřadu práce ČR. Stávající zkušenosti řemeslníci,

ať už působící jako zaměstnanci větších společností či jako OSVČ, nemají možnost za sebe „vychovat“ své nástupce. Čestnou výjimkou je, pokud se řemeslo – řemeslná činnost založí a vykonává s pomocí rodinných příslušníků, kdy jsou zajištěni kvalitní pokračovatelé v daném předmětu podnikání.

I přes výše uvedené skutečnosti je snahou Úřadu práce ČR podporovat vytváření nových pracovních příležitostí formou podpory zahájení SVČ uchazečů o zaměstnání. V prvé řadě se jedná o základní poradenství poskytované poradci zprostředkovateli, kde z praxe lze vysledovat, že pro tuto možnost se většinou rozhodnou uchazeči o zaměstnání, kteří nenašli uplatnění na trhu práce a snaží se tím vyřešit svou budoucnost. Dále se jedná o rekvalifikace ať už specifické, kterými si jedinci před zahájením podnikání doplňují vzdělání a dovednosti potřebné pro výkon dané profese (např. kosmetické služby, obsluha motorové a řetězové pily, svářečské průkazy apod.) či rekvalifikace zaměřené na přípravu zahájení podnikání, jejichž cílem je účastníkům umožnit získat obecné vědomosti a dovednosti pro zahájení podnikání, tj. naučit se zpracovat vlastní podnikatelský plán, o kterém budou diskutovat s lektory, uvědomit si jeho silné a slabé stránky a zjistit, co by bylo třeba udělat ještě před zahájením SVČ pro snížení podnikatelských rizik. V neposlední řadě se poté jedná o nástroj „zřízení společensky účelného pracovního místa za účelem výkonu SVČ“. V tomto případě se jedná o pracovní místo, které zřídil po dohodě s Úřadem práce ČR uchazeč o zaměstnání za účelem výkonu samostatné výdělečné činnosti. Na základě podané žádosti a předloženého podnikatelského záměru včetně ekonomické rozvahy hodnotí Kontaktní pracoviště ÚP ČR Most především realnost tohoto záměru z pohledu hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti vynaložených finančních prostředků a z pohledu udržitelnosti na trhu práce. Při hodnocení se zároveň zaměřuje i na osobu žadatele – jeho dosažené vzdělání, dosavadní praxi, praktické zkušenosti a osobnostní předpoklady pro realizaci podnikatelského záměru. Příspěvek na zahájení SVČ není nárokový a musí být na základě dohody použit pouze na úhradu nákladů spojených se zřízením pracovního místa (stroje, zařízení, vybavení provozovny), přičemž doba výkonu SVČ je pro dohodu uzavřenou v letošním roce stanovena na 12 měsíců. Výše příspěvku dle platných kritérií pro aktivní politiku zaměstnanosti Krajské pobočky v Ústí nad Labem pro rok 2015 je stanovena v maximální výši 80 000 Kč.

Dále si takto podpořený uchazeč o zaměstnání může do 30 dnů ode dne uzavření dohody o zřízení SÚPM SVČ požádat o „překlenovací příspěvek“ na úhradu provozních nákladů – nájemné, který se poskytuje na dobu 5 měsíců a v maximální výši 31 474,- Kč/5 měsíců (tj. 6 294.80 Kč/měsíc).

Dle sledovaných statistik lze konstatovat, že udržitelnost takto zřízených pracovních míst v podnikatelské sféře je téměř 100 %, přičemž takto vysoká úspěšnost je dána tím, že tito žadatelé o příspěvek na zahájení SVČ předkládají velmi podrobně zpracovaný podnikatelský záměr včetně ekonomické rozvahy. Snahou MPSV je do budoucna systém poradenské podpory rozšířit tak, aby byl schopen poskytnout uchazeči o zaměstnání takové kompetence a informace, které mu umožní nejenom zahájení SVČ, ale rovněž ucházet se i o jiné formy finanční podpory, než která je poskytována ze strany Úřadu práce ČR.

Zkušenosti mnoha úspěšných podnikatelů ukazují, že jedním z nejsložitějších období pro ně byla fáze přípravy na zahájení a první měsíce podnikatelské činnosti. Pokud tedy někdo uvažuje o založení vlastní firmy, potřebuje každou radu, pomoc a konzultaci, aby se vyvaroval nejčastějším chybám v podnikání. Zahájení podnikání by tedy vždy měl předcházet pečlivý průzkum trhu práce, co možná nejpodrobnější finanční analýza, analýza konkurence, zjištění makroekonomické situace a perspektivy odvětví, vytvoření finanční rezervy pro pokrytí nákladů na provoz firmy až do dosažení rentability, volba vhodné lokality k podnikání a vhodně zvolená reklamní kampaň.

Mgr. Pavla Zůzová

ředitelka kontaktního pracoviště Most

ÚP ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem

Když mě před nedávnem oslovil předseda OHK v Mostě Ing. Jung, zda bych nenapsala krátké povídání na téma OSVČ z pohledu spotřebitele a z pohledu živnostenského úřadu, řekla jsem si, to bude velký oříšek. Nikoliv však proto, že by nebylo o čem psát, ale především proto, že tyto dva pohledy jsou poměrně odlišné. Zkusíme tedy nejdříve pohled pracovníka živnostenského úřadu na OSVČ, resp. podnikatele. Na začátek si musíme položit otázku, kdo je to vlastně OSVČ? Podle zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se za osobu samostatně výdělečně činnou považuje osoba, která mj. vykonává samostatnou výdělečnou činnost, ukončila

JO-JO plus

povinnou školní docházku a zároveň dosáhla alespoň 15 let věku. Naproti tomu zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů (živnostenský zákon) pojem OSVČ nepoužívá, namísto toho hovoří o podnikateli. Podle NOZ je podnikatelem ten, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku. Abychom pochopili, jak společnost nahlíží na ty, kteří jako zdroj své obživy volí podnikání, nabízím vám krátkou exkurzi do minulosti.

Základním pilířem, na kterém byla vystavěna celá živnostenskoprávní úprava, byl původní živnostenský řád z roku 1859. Císařský patent byl vydán pod č. 227 říšského zákoníku a zrušil všechny dosavadní právní předpisy týkající se podnikání. Tento právní předpis upravoval podmínky pro vstup do podnikání, správní trestání, hierarchii živnostenských úřadů, zároveň však obsahoval i ustanovení, která jsou dnes upravena zákoníkem práce. Vyjma ustanovení vztahujících se k živnostenskému podnikání, zakotvoval zřizování společenství, jejich význam, oprávnění a organizační uspořádání. Přestože se na tu dobu jednalo o značně liberální právní předpis, byli podnikatelé vázáni celou řadou povinností a omezení. Obchodníci tak museli vyjma všeobecných podmínek zároveň doložit výuční list a také prokázat praxi v oboru. Obdobné povinnosti jako mají současní podnikatelé, platily pro oznamování provozoven ke konkrétní živnosti, označování provozovny údaji o podnikateli a označování zboží cenou. Živnostenský řád rovněž zakotvoval zavírací dobu obchodních provozoven od 8. hodiny večerní do 5. hodiny ranní, výjimky byly povoleny pouze na základě kladného vyjádření příslušných úřadů. Zvláštní ustanovení pak byla věnována povinnostem majitele živnosti při výchově učedníků. Učedníky tak mohli mít pouze živnostníci, kteří sami splňovali odborné předpoklady a zároveň byli bezúhonní. Povinnosti učedníků byly rovněž taxativně stanoveny, i když z dnešního pohledu se nám mohou zdát poněkud úsměvné. Posuďme, jak by se dnes učňovská mládež ztotožnila s tím, že má zákonem stanovenou povinnost poslušnosti, vděčnosti a mlčenlivosti, stejně tak pilnosti a slušného chování vůči majiteli živnosti. V obvodu obce, kde bylo zřízeno živnostenské společenstvo, byla živnostníkům stanovena povinnost být členem takového společenstva, jakož i hradit příslušný poplatek za členství. Živnostenská společenstva měla mj. za cíl podporu hospodářských zájmů svých členů, pořádání odborných kurzů, péči o výchovu živnostenského dorostu, ale také spoluúčast na správě živnostenských záležitostí.

Dnešní podnikatel má situaci o něco jednodušší, alespoň z pohledu vstupu do podnikání. Pokud jsme za příklad podnikání v době první republiky zvolili obchodníky, můžeme je stejně dobře zvolit za příklad i pro podnikání v současnosti. Takový „obchodník“, rozumíme podnikatel prodávající určité zboží, při

vstupu do podnikání musí uhradit na živnostenském úřadě správní poplatek ve výši 1 000 Kč, o zbytek se postará úředník. Na většinu živnostenských úřadů s podnikatelem pracovnice vyplní elektronický formulář, vyžádá si elektronicky výpis z rejstříku trestů, pokud má obchodník své sídlo odlišné od svého bydliště, je požádán o doložení právního vztahu k sídlu. Budoucí obchodník tak nemusí složité dokládat výuční list či potvrzení o vykonání praxe v oboru. Poté už pouze chvíli vyčká na vydání výpisu ze živnostenského rejstříku a stává se tak regulérním podnikatelem.

Jako poměrně progresivní se jeví i možnost podat zároveň s ohlášením živnosti přihlášku k daňové registraci, oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti či přihlášku k důchodovému a nemocenskému pojištění. To, že stát se snaží podnikatelům usnadnit vstup do živnostenského podnikání, je zřejmé i z toho, že ubývá úkonů, které jsou zpoplatněny. Pro porovnání uvádím, kolik mostecký živnostenský úřad vybral na správních poplatcích v průběhu let 1997 až 2014. V roce 1997 činily správní poplatky (ohlášení živnosti, zrušení živnostenského oprávnění, oznamování změn apod.) 1 514 000 Kč, v roce 2014 to pak bylo pouhých 641 000 Kč. Je to tedy důkaz, že o odstranění administrativní zátěže podnikatelů usilují všechny vlády. Z posledních zásahů státu můžeme jmenovat ten, který sloučil všechny původní živnosti volné do jediné živnosti volné „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“. V neposlední řadě můžeme jmenovat novinku účinnou od počátku letošního roku spojenou s elektronizací veřejné správy. V praxi to znamená, že z dokladů, které podnikatel živnostenskému úřadu předloží, úřad vytvoří elektronickou kopii a uloží ji do živnostenského rejstříku tak, aby byla k dispozici všem živnostenským úřadům v rámci celé republiky. Podnikatel tedy nebude muset stejné doklady předkládat znovu. Pozor, bylo by velkou chybou se domnívat, že vydáním výpisu ze živnostenského rejstříku pro podnikatele úřední martyrium končí. Současná legislativa stanovuje neuvěřitelné množství dalších povinností, které už souvisí přímo s výkonem konkrétní živnosti. Velice nesnadnou se tak stává snaha o podchycení alespoň těch základních povinností, navíc neustále se měnících a podléhajících různým legislativním změnám. Dalším neméně významným krokem pro snížení administrativy je rovněž usnadnění vstupu do podnikání mladým absolventům, zejména učňovských oborů. Převážná většina učňovských oborů odpovídá podle živnostenského zákona živnostem řemeslným, tedy živnostem, u nichž musí ohlašovatel splnit podmínku odborné způsobilosti, a to vyučením v oboru. V současnosti postačí, pokud mladý člověk-řemeslník hodlající vstoupit do stavu podnikatelského při ohlášení živnosti doloží doklad prokazující ukončení středního vzdělání s výučním listem v příslušném oboru s tím, že již není nutné dokládat žádnou praxi v oboru. Na druhou stranu tento krok přináší i jistá rizika

spojená s jakousi nevyzrálostí či nezkušeností takových mladých podnikatelů-řemeslníků. Universální řešení v tomto případě asi nikdo nabídnout nemůže. Navíc toto otázka souvisí s učňovským vzděláváním obecně, k čemuž se objektivně vyjadřovat nemůžeme. Teď si pojdme položit otázku, jak na dnešní podnikatele nahlíží ti, kteří jsou řekněme na opačné straně zájmů, tedy spotřebitelé. Asi většina z nás, ano všichni jsme v určitém okamžiku spotřebiteli, se setkala s podnikateli, ke kterým se ráda znovu a znovu vrací. Ale existuje i skupina podnikatelů, kteří své řemeslo neberou tak příliš vážně, nechovají je v patřičné úctě. Jaký je motiv mnohdy nepoctivého chování si asi lze domyslet, ale já nemám ráda obecně paušalizování. Ať jsou vedeni snahou o rychlý zisk či se jedná jen o nepodařenou, popř. špatně zvládnutou zakázku, v každém případě nedělají čest těm poctivým, kteří s obrovským úsilím budují jméno své firmy, hýčkající si své zákazníky a do podnikání dávají i svoji duši. Spotřebitel je z hlediska zákona považován za slabší stranu, a tudíž mu přísluší i zvýšená právní ochrana. Co to v praxi znamená? Ochrana spotřebitele je upravena v několika základních právních předpisech, např. v zákoně č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, nebo v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (NOZ). Dozor nad ochranou spotřebitele provádí mj. Česká obchodní inspekce, živnostenské úřady, Státní zemědělská a potravinářská inspekce (na úseku zemědělských, potravinářských a tabákových výrobků), Státní veterinární správa (na úseku veterinární péče) nebo krajské hygienické stanice (úsek ochrany veřejného zdraví). Domnívá-li se spotřebitel pocit (nebo: Má-li spotřebitel pocit), že ze strany prodejce či poskytovatele služby došlo k porušení zákona na ochranu spotřebitele, může se se svým podnětem obrátit na příslušný inspektorát České obchodní inspekce. Ani to však nedává spotřebitelům záruku, že jejich problémy budou k jejich spokojenosti vyřešeny. O tom, jakým způsobem, kde a v jakých lhůtách uplatňovat reklamaci na zakoupené zboží či poskytnutou službu bylo již napsáno mnohé. Možná mnozí z nás neví, že v současnosti u nás působí řada spotřebitelských organizací, které se snaží všemožně hájit zájmy a práva spotřebitelů. Tato sdružení mohou občanům pomoci především radou nebo i promyšlenou prevencí v podobě různých brožur, besed apod. Nicméně obecně platí, není-li občan spokojen se samotným vyřízením reklamacie, může se obrátit na soud a celou záležitost řešit občanskoprávní cestou.

Je vidět, že pohled na podnikatele se různí podle toho, zda sami podnikáme nebo jsme v pozici spotřebitelů. Pohled pracovníka živnostenského úřadu by však v každém případě měl zůstat nestranný, nápomocný oběma stranám v jejich úsilí.

Bc. Miroslava Knížová
vedoucí odboru živnostenský úřad
odbor živnostenský úřad

OSVČ – Trochu čísel a teorie

KDO TO VLASTNĚ JE, ČI MŮŽE BÝT?

Výkonem samostatné výdělečné činnosti (OSVČ) se rozumí:

- podnikání v zemědělství, je-li fyzická osoba provozující zemědělskou výrobu evidována podle zvláštního zákona,
- provozování živnosti na základě oprávnění provozovat živnost podle zvláštního zákona,
- činnost společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti vykonávaná pro tuto společnost,
- výkon umělecké nebo jiné tvůrčí činnosti na základě autorskoprávních vztahů (s účinností od 1. 1. 2009 je výkon umělecké nebo jiné tvůrčí činnosti na základě autorskoprávních vztahů považován za výkon samostatné výdělečné činnosti vždy a nepodléhá režimu soustavnosti).

Za samostatnou výdělečnou činnost se nepovažuje činnost, z níž příjmy jsou samostatným základem daně z příjmů fyzických osob pro zdanění zvláštní sazbou daně, ovšem za předpokladu, že se jedná o příjmy z autorských práv včetně práv příbuzných právu autorskému, a to včetně příjmů z vydávání, rozmnožování a rozšiřování literárních a jiných děl vlastním nákladem, plynoucí ze zdrojů na území České republiky, a úhrn těchto příjmů od téhož plátce nepřesáhne v kalendářním měsíci 7 000 Kč (od 1. 1. 2009), resp. 10 000 Kč (od 1. 1. 2014).

Za samostatnou výdělečnou činnost se rovněž nepovažují příjmy z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového vlastnictví.

- výkon jiné činnosti konané výdělečně na základě oprávnění podle zvláštních předpisů
Vždy se za výkon takovéto činnosti považuje činnost znalců, tlumočnicků, zprostředkovatelů kolektivních sporů, zprostředkovatelů kolektivních a hromadných smluv podle autorského zákona, rozhodce podle zvláštních právních předpisů a správce konkursní podstaty (insolvenčního správce), včetně předběžného správce, zvláštního správce a vyrovnacího správce.
- výkon činnosti mandátáře konané na základě mandátní smlouvy uzavřené podle obchodního zákoníku.
Za samostatnou výdělečnou činnost se považuje činnost mandátáře konaná na základě mandátní smlouvy uzavřené podle obchodního zákoníku. Podmínkou zde je, že tyto činnosti jsou konány mimo vztah zakládající účast na nemocenském pojištění, a jde-li o činnost mandátáře, také to, že mandátní smlouva, nebyla uzavřena v rámci jiné samostatné výdělečné činnosti. S účinností od 1. 1. 2014 se za samostatnou výdělečnou činnost považuje i výkon činnosti příkazníka konané na základě příkazní smlouvy uzavřené podle Nového občanského zákoníku. Podmínky samostatné výdělečné činnosti příkazníka jsou shodné jako pro výkon činnosti mandátáře (ust. § 9 odst. 3 písm.

e) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, část věty první za středníkem).

- výkon jiných činností, vykonávaných vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení příjmu.
Od 1. 1. 2009 tato činnost nepodléhá režimu soustavnosti. Za osoby vykonávající tuto činnost lze např. považovat sportovce, kteří svou činnost nekonají na základě živnostenského oprávnění.

Za výkon samostatné výdělečné činnosti podle citovaného ust. se však nepovažuje pronájem nemovitostí (jejich částí) a movitých věcí.

Pro všechny druhy výkonu činnosti platí, že jsou považovány za výkon samostatné výdělečné činnosti, pokud se příjmy dosažené jejich výkonem považují podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze samostatné činnosti (tj. dle § 7 zákona č. 586/1992 Sb.).

Redakce

STATISTIKA TAKÉ NENÍ K ZAHOZENÍ

Počet ke dni	31. 12. 2010	31. 12. 2011	31. 12. 2012	31. 12. 2013
Celkem platných živn. oprávnění (ŽO)	3 009 443	3 146 013	3 225 372	3 321 289
- pro živ. koncesované	115 742	119 234	119 989	143 084
- pro živ. vázané	236 158	274 584	296 256	314 764
- pro živ. řemeslné	858 011	885 019	900 714	915 777
- pro živ. volné	1 799 532	1 867 176	1 908 413	1 947 664
ŽO pro fyzické osoby	2 461 620	2 565 890	2 615 915	2 677 887
ŽO pro právnické osoby	547 823	580 123	609 457	643 402
ŽO pro cizince	101 429	105 119	104 377	101 534
Podnikatelé celkem	2 233 474	2 293 241	2 318 690	2 344 841
- fyzické osoby	1 908 925	1 950 323	1 957 218	1 965 757
- právnické osoby	324 549	342 918	361 472	379 084
Podnikatelé cizinci celkem	90 983	93 059	91 040	85 887
Počet obyvatel ČR	10 526 685	10 548 527	10 513 209	10 513 834
Počet ŽO na 1000 obyvatel	285,887	298,24	306,792	315,90
Podnikatelů na 1000 obyvatel	212,173	217,40	220,55	223,02
Počet ŽO na 1 podnikatele	1,347	1,37	1,391	1,42

Český statistický úřad

Přehled o vývoji počtu OSVČ za P ČSSZ Ústí nad Labem podle stavu k 28. 2. 2015					
OSSZ	OSOBY SAMOSTATNĚ VÝDĚLEČNĚ ČINNÉ				účastný DP
	vykon. činnost		platí zál. na DP		
	hlavní	vedlejší	hlavní činnost	vedlejší činnost	
Děčín	5 980	3 349	5 979	726	1
Chomutov	5 384	3 060	5 383	610	0
Litoměřice	6 042	3 380	6 042	777	4
Louny	3 879	2 531	3 879	535	5
Most	4 477	2 795	4 476	615	2
Teplice	5 253	3 280	5 249	855	1
Ústí nad Labem	5 442	3 388	5 441	735	4
Ústecký kraj	36 457	21 783	36 449	4 853	17
Česká Lípa	4 990	2 830	4 984	605	1
Jablonec nad Nisou	5 113	3 506	5 113	782	1
Liberec	9 120	5 377	9 118	1 250	1
Semily	4 514	3 231	4 514	667	0
Liberecký kraj	23 737	14 944	23 729	3 304	3
CELKEM	60 194	36 727	60 178	8 157	20

Česká správa sociálního zabezpečení Ústí nad Labem

OSVČ je pytel zcela různých profesí, to by se mělo rozlišit

Motto: Řemeslo sice má zlaté dno, ale pozlatit jej mohou opět jen řemeslníci.

Milé povídání, ale málo rozporných bodů, zhodnotila s úsměvem rozhovor s viceprezidentem Hospodářské komory ČR pro živnostenské podnikání Romanem Pommerem novinářka Lucie Bartoš, která s ním za redakci TEMA rozmlouvala na téma OSVČ a měla prý místy obavu, aby její výzva k okomentování nějakého problému nebyla delší než vyjádření vysoce postaveného člena Hospodářské komory ČR.

Z interview vyplynula zejména potřeba nenahližet na osoby samostatně výdělečně činné jako na skupinu homogenních podnikatelů. Roman Pommer poukázal také na problémy v případě sezónních zakázek, druhotné platební neschopnosti a zejména nutnost větší kontroly. U ní se nesmí zapomenout také na to, že „černé příjmy“ nepoctivým výjimkám z řad živnostníků iniciují mnohdy právě spotřebitelé.

Redakce

První letošní vydání komorového magazínu TEMA je na téma „OSVČ“. Na úvod se proto zeptám: Máte za sebou zkušenost jako OSVČ? Jestli dobře hledám v Rejstříku živnostenského podnikání, tak již od září 1992, tedy skoro čtvrt století?

Nebyl jsem vždy „jen“ OSVČ. Pokud by se někdo podíval do Obchodního rejstříku, tak jsem figuroval i ve společnostech s ručením omezeným či akciové společnosti. Začínal jsem v roce 89, kdy jsem byl OSVČ zaměstnávající několik dalších lidí v podstatě na způsob, který se dnes nazývá švarcsystém a je dnes zakázán. Tehdy jsem fungoval tak, jak stát umožňoval.

Vy si tedy nemyslíte, že švarcsystém je vysloveně špatný?

Já jsem přesvědčen, že by měl být povolen v určitých formách. Já jsem OSVČ ve stavařině. Ne v tom smyslu jako jsou třeba asistenti poslanců, kteří jsou „na fakturu“, tedy také švarcsystém, byť jej stát potírá. To je prostě rozdíl. Já jsem působil jako obkladač, dělal jsem s dalšími obkladači. Když člověk dostal zakázku, tak podle toho přizval další pracovníky, logicky tedy OSVČ, protože nemůžete kvůli jedné zakázce lidi zaměstnat a poté je propustit.

Tedy v podstatě formou dodavatel a subdodavatelé, kdy subdodavatelé jsou všichni podnikající fyzické osoby... Ono asi je něco jiného „švarcsystém“, který vyhovuje oběma stranám a je z obou stran dobrovolný, jako popisujete vy váš příklad s obkladači na příležitostnou zakázku. Něco jiného je ovšem, pokud je pracovník k švarcsystému nucen, protože je to výhodné pro zaměstnavatele, který zřizuje klasické dlouhodobé místo, ale nechce být svázán pravidly Zákoníku práce... Zaměstnanec by si to tak sám ne zvolil.

Ano, tak to je. Podle mě je problém posledních 25 let i v tom, že se pořádně nerozlišuje SVČ, živnostník a podnikatel. Živnostník dál může najímat

lidi, tedy OSVČ. Živnostenský zákon v dnešní podobě platí stejně jak pro „malé“ OSVČ, tak velkou akciovou společnost.

Vy byste tedy OSVČ více rozlišil, rozmělnil typově?

Problém je právě v tom, že neexistuje další rozdělení. Pod OSVČ jsou schovány mraky lidí – včetně sportovců, ale problémy pak dopadají na ty klasické OSVČ, kteří například na vesnici produkují mléko a pak ho prodávají. Nebo malíř, který se snaží uživit sám a postarat se o rodinu. Stejně tak i moje povolání obkladače – který je najímán a skutečně se stará sám. Stát toto nikdy nerozlišil, byť by to možné bylo, ať už podle druhu, obratu a řadou dalších nástrojů. To je potřeba narovnat.

Celý ten v uvozovkách problém kolem OSVČ... Já třeba tvrdím, že je prostě průšvih, pokud mezi OSVČ dnes patří fotbalista na fakturu!

Ano, patří sem i herci a další profese, které nepůsobí „podnikatelsky“. Navíc dneska třeba někdo zahudruje „no ti podnikatelé!“, jenže jde nejen o různé profese, ale i různou míru reálné výdělečnosti, nákladovosti a podobně. Nedá se přeci paušalizovat. Přitom mi ale připadá, že právě současná politika ministerstva financí je takovým paušalizujícím pohledem, který má navíc prioritně represivní nádech. Nemyslíte?

Já si myslím, že ministr Babiš by neměl házet všechny do jednoho pytle tak, jak to dělá dnes. OSVČ, která je napojena na posledního spotřebitele, který mu platí takzvané keš a všichni se dohodnou, tak zaplatí ráda na černo a taková OSVČ je šťastná. Nebude nic moc platit, má oficiálně malý příjem a spokojen je i zákazník. Pak je ale OSVČ, kterou k této nelegální formě přiměje zaměstnavatel – může to být třeba i proto, že stát neumožňuje sezónní práci. Není možná dohoda

s úřadem práce. Pak zaměstnavatel téměř logicky může využít jen tento postup, protože zaměstnat člověka a pak se s ním chtít rozloučit, když něco udělá špatně, anebo – a to hlavně, nemá další zakázku, je dnes skutečně složité... Takový typ OSVČ je tedy jiný než ten prvně zmíněný. No a opak jsou OSVČ napojené na větší firmy, kdy si je firma nenajímá za stejný peníz každý měsíc, ale jednorázově, dle potřeby, na zakázku. A stane se – že oni mu pak nezaplatí!

Ano, to je zásadní rozdíl – se spotřebitelem je to okamžitá platba na ruku, kdežto v zakázkové formě a ve švarcsystému nemá živnostník nikdy jistotu, zda za práci zpětně zapláceno dostane...

Ještě kdysi ve stavařině musel OSVČ navíc odvést i DPH... Dnes se ta daň přenáší, což je jediné plus, které se nám ve stavařině podařilo prosadit. Ovšem není to Babišova zásluha, ale záležitost bývalého obsazení rezortu.

Prostě problém je v tom, že se OSVČ paušalizují. Klasickými OSVČ, těmi takzvaně „nejspříjemnější“, je za prvé osoba, která dělá svou živnost, sama, a nemá k ní další příjem. Za druhé pak živnostník, který dává práci ještě dalším lidem. Ten by měl být nošen na ramenu! Například truhlář v obci, který si sám založil truhlářství a ještě v rámci své živnosti zaměstnává dva tři lidi. Tady ovšem nastává další problém – když půjde do důchodu, nepočítá se mu, co odvedl ze svého na pojištění těmto svým pracovníkům: On jim vlastně vydělává peníze na svou odpovědnost, ale jemu to k dobru do důchodu nejde, on si výplatu neposílá.

Ale nemělo by se mluvit jen o důchodu. Víte, že rodič OSVČ, i když si platí nemocenské pojištění, nemá nárok na „paragraf na nemocné dítě“? Nemáte pocit, že je mnohem více věcí, které by se měly legislativně změnit, třeba toto?

Sem tam se nějaký výstřelek objeví, ale některé věci se nikdy neřešily do důsledku. I když byl tu František Holec, ten byl leckdy přezdíván „ombudsman OSVČ“. To je tak osm devět let zpátky. Tento člověk skutečně za OSVČ bojoval. Protože jaká je jediná výhoda skutečně klasické OSVČ?

No mě zrovna se neptejte. Já se zkušenostmi zaměstnance v klasickém pojetí i nedobrovolném švarcsystému, jako OSVČ, majitelky firmy a podobně, to porovnání myslím mám široké a usmívám se nad tvrzením typu „OSVČ si může pracovat kdy chce“...

Přesně tak. Jediná výhoda OSVČ – nebudeme-li se o typu „asistent senátora“ – je, že není vystaven příkazům zaměstnavatele a organizuje si, do jisté míry, práci podle svého režimu. To jsou jediné dvě výhody. To ostatní jsou nevýhody, toho bych mohl citovat mnoho a to jistě znáte – dovolená, nemocenská, problematika důchodu...

Jak by se to tedy mělo řešit?

Jednoznačně začít – rozdělením typů OSVČ. Teď asi hned neřeknu přesnou specifikaci, ale bylo by to rozdělení zhruba do tří čtyř kategorií. Z toho by měl vycházet i rozdílný způsob zdánění. Kdysi jsme na to tvořili takový materiál, kde jsme navrhovali dělení takto: a/ OSVČ, co se samo živí, nemá jiný příjem, měsíční příjem má např. 2x průměrnou mzdu, b/ OSVČ, co si živností přivydělává ke stálému platu – tady být přísnější, c/ OSVČ co se samo živí, ale nevykonává klasickou živnost, měsíční příjem má např. 5x průměrná mzda (sportovci?), d/ OSVČ, co zaměstnává další osoby – zde zmírnit podmínky pro zaměstnanecký vztah. Stát by se měl zaměřit hlavně na skupiny b a d. Měl by též ohodnotit dlouhodobost podnikání OSVČ, kdy stát nic nestojí, jeho dlouhodobou nezávislost na státní správě.

Můj stěžejní bod, na němž se shoduje řada spolků, cechu, společenství, je, že stát neprovádí dostatečnou kontrolu. V tomto směru je skutečně velká shoda, zrovna jsme to řešili v Živnostenské sekci. Stát na to buď nemá sílu nebo se na ni zaměřuje málo, než by bylo v jistých ohledech potřeba. Teď mi třeba říkal člověk, který dělá pokrývačské práce – najali si pokrývače a on jim v říjnu vystavil fakturu číslo 1. V takovém případě je jasné, že dělá tři čtvrtě roku na černo a směje se. Také zkazí cenu. A to mluvíme jen o těchto „malých“ živnostnících. Oni prostě nemají strach, že by přišla kontrola. Cechy nebo Hospodářská komora by pro stát mohly vykonat právě takovou službu – že budou živnostníky kontrolovat, dozorovat. Vždyť dnes řada nestátních subjektů vykonává pro stát podobné činnosti: například technická kontrola aut (STK), kdy musí řidiči všichni povinně každé dva roky dojet s autem na kontrolu do stanice STK. Stát to uzákonil a vykonávají to soukromé subjekty.

Roman Pommer

Asi máte v jedné věci pravdu: Pokud by bylo více KONTROLY, mohlo by být méně REPRESIVNÍCH opatření. Kvůli několika nepoctivcům se paušálně přitvrdí podmínky, což pak vede u OSVČ k větší finanční zátěži (ať už daňové, sankce, nevymahatelnost od plátců, odvod DPH i z nezaplacených faktur), obecně ke zhoršení životních podmínek, někdy až ukončení živnosti – třeba z důvodu platební neschopnosti – či dokonce až k insolvenčnímu řízení...

Ano, to je dobrá poznámka. A hlavně – když stát vymyslí něco složitější, tak „slušným OSVČ“ to činí problémy a ti nepoctivci se tomu jen vysmějí a najdou klíčku, jak to obejít či ignorovat. Pravidla jsou vymyšlena pro slušné...

Nemáte pocit, že mnohé se nedá prosadit, protože řada politiků prostě nemá tu zkušenost „obyčejné“ OSVČ?

Teď jsem si přečetl rozhovor v Komoře.cz s mou kolegyní, viceprezidentkou Irenou Bartoňovou Pálkovou, pod názvem „Stát musí pochopit, že jsme odbornými partnery nejen v legislativě“. Ona tam píše, jak to vnímají právě politici. Já jsem přesvědčen o jedné věci: Oni vám řeknou 'Já jsem tehdy a tehdy podnikal', že si to také zažili a podobně. Mají pocit, že to znají. Nemyslím si úplně, že by to nechápali, jenže většina z nich skutečně nepracovala jako klasická OSVČ, živnostník či řemeslník na volné noze. Když, tak to byl nějaký poradce nebo pracoval v nějaké firmě a přešel na model OSVČ. Asi nebyl tím klasickým řemeslníkem, kterého v roce 94 propustili ze státního podniku a on si musel na vesnici otevřít vlastní autodílnu, kde musel předvést dobře, co umí, aby se uživil. Samozřejmě se omlouvám, pokud nějaký takový automechanik nebo obkladač je dnes politikem, tak všechna čest. Mluvím o lidech, kteří to skutečně dělali patnáct dvacet let. Mně pochopitelně ze začátku také vadilo, že se skoro neplatily žádné daně, až se pak zavedla na nějaký čas minimální daň, která se tedy nakonec opět zrušila. Jak se dneska dělají obstrukce „platíš, neplatíš?“, tak co se týče daňových paušálů, tak limit pro OSVČ pouze do příjmů 2 miliony korun, který zavedl ministr Babiš, považuji za jakýsi kompromis. Mohl by být možná klidně i nižší, ovšem je nutné OSVČ oddělit, co je skutečná práce a co je vedle toho materiál, který k tomu potřebuje. Je složité spočítat zisk na materiálu, když ho prodá dráž než za kolik jej pořídil. Čistá práce řemeslníka, pokud bude do 1 milionu za rok, tak by ten člověk měl zaplatit nějakou paušální daň a nestarat se o nějaké další účetní záležitosti – měl by si vybrat, zda tak či tak, jak to je dnes.

Ono se podle mne zapomíná ještě na jednu věc – že OSVČ jsou také velká skupina zaměstnavatelů! Napadlo mě, když tak poslouchám šéfa odborů Středulu a další podobně

hlasy, že by OSVČ měly mít také něco jako své odbory... funkční lobbying k prosazování svých zájmů. Je hospodářská komora takovým štítem?

Klaus to neumožnil – nedal totiž v roce 1993 komoře status povinného členství v ní. Jinak by jí byla. Slušné lidi, kteří v konkrétních oborech podnikají, se mimo jiné snaží angažovat v různých profesních cechách. Ty by pro ně mohly být těmi 'odbory'. Dokážou prosadit věci týkající se odbornosti, zázemí, nikoli ale lobbovat někde v parlamentu. Maximálně se prosadí nějaká drobnost, například týkající se kominíků. Ale systematické to není. Ideální by samozřejmě bylo, kdyby slušní živnostníci fungovali v cechu a cechy spadaly pod hospodářskou komoru. V zahraničí jsou vedle hospodářských komor hodně rozšířené řemeslné komory.

Chápu dobře, že jste tedy zastáncem povinného členství jako někteří vaši kolegové v komoře?

Dneska už ani ne... Jsem příznivcem kontroly a restrukturalizace a v podstatě zjištění, kolik lidí vlastně podniká v tom kterém oboru. Abychom vůbec věděli, kolik je tu fotografů, holičů a podobně. A opakují, že pak je na pořadu dne hlavně kontrola – aby i ten poslední článek, spotřebitel, který si nechá udělat práci na černo kvůli úspoře financí, měl strach, že dostane pokutu. Jsem pro obnovu „stavební policie“, aby ti lidé nad padesát let, skuteční fachmani, mohli chodit po těch domech a když vidí pokryvače, tak se zeptat investora po smlouvě, zda ten pokryvač vůbec může po tom zde „lézt“?

Existuje politická Strana soukromníků. Spolupracuje s ní komora? Mohou mít vliv na onen lobbying, když jsou politická strana (byť komora sama o sobě apolitická)?

Znám je. Já jsem absolutně apolitický. Jejich programové prohlášení, které měli tuším k volbám před dvěma lety, tak to jsem si přečetl a skutečně velmi se mi líbilo. Všechno v něm byla pravda. Vy jste uvažovala o tom tématu OSVČ a odbory, tak mě napadá jedna věc: OSVČ nikdy nepůjdou stávkovat. Osoba samostatně výdělečně činná, která zaměstnává další lidi, je přeci nepošle do stávky. Třeba pekař, co má pod sebou několik lidí a potřebuje ráno mít pro lidi pečivo, nebo obkladač? Asi si nepůjdou nikam stoupnout a stěžovat si, když jim tím utíkají kšefty.

Ano, zaměstnanec může „vyhrožovat“ tím, že když nepřijde, tak to způsobí újmu třetím osobám – zaměstnavateli nebo obyvatelstvu, jde-li o veřejnou službu. Ale pekař, když kvůli stávce nenapeče? Způsobí újmu jen sobě...

Přesně tak, v tom si rozumíme. Když se ale vrátím ke Straně soukromníků, tak podle mě je problém, v tom, že velká část OSVČ vůbec nechodí k volbám.

OSVČ je dneska naučená, že když stát něco vymyslí, tak 'já se to prostě hold budu snažit nějak splnit; hlavně abych se protloukl'.

Víte, já moc nechápu, proč někteří brojí proti OSVČ. Staví se tu dvě skupiny účelově postavené zcela nesmyslně proti sobě – OSVČ a zaměstnanci. Vždyť přeci není reálné, aby byli všichni zaměstnanci, ne? Kdybychom si to hypoteticky představili, co by to přinášelo?

Hypoteticky – pro mě by bylo hezké, kdyby všichni byli naopak OSVČ. To by bylo úplně o něčem jiném. Ale samozřejmě je to neproveditelné. Zase zaměstnavatel má páku na toho zaměstnance, kdežto OSVČ do „práce“ nepřijde, když získá lepší zakázku... Takže kdybychom byli všichni OSVČ, tak jedině za takového předpokladu, že všichni budou plnit všechny dohodnuté smlouvy.

Tedy vymahatelnost – rovněž velké téma na poli politickém i podnikatelském..

Ano, aby si nějaká OSVČ nemohla dělat, co chce. Kdyby mohl cech či hospodářská komora za nedodržení smlouvy sebrat živnost... jak by to asi dopadlo? Šli by na pracák. Je v tom zakopaný pes. Inu, prostě by neměl nárok na podporu v nezaměstnanosti. Já se v tomhle razantní – obecně, co se týče podpor a dávek. To je dnes také problém, u lidí, kteří nepracují. Po dvaceti letech nezaměstnanosti si půjdou pro důchod a budou mít stejný starobní důchod, jako živnostník, který byl třicet let aktivní a pracoval, a od státu celou dobu nic nechtěl?

To je další věc, která se moc často neříká: Pokud má někdo potřebu hodnotit OSVČ, měl by okamžitě druhým dechem říci, kolik je tu lidí, kteří vůbec nepracují a ani nechtějí. OSVČ pracovat chce a nedejbože se třeba dostane do druhotné platební neschopnosti, když nějaký spotřebitel, zákazník (třeba ten s dávkami) nezaplátí... Co vy v této souvislosti říkáte na myšlenku Základního nepodmíněného příjmu? Třeba v tom smyslu, že pokud je na tom OSVČ sezónně špatně, nezkolabuje úplně, trochu ji to podrží... Dnes sezónní vypadek nemůže sanovat prosbou o dávky...

Určitě, to jednoznačně. Jestli jsem pro jeho zavedení? Dá se říci, že ano. Asi ano. Neznám úplně detaily, ale bude záležet na tom, jak to bude celé nastavené.

Zkusil byste jednou větou shrnout vaši vizi OSVČ do budoucna, o co se chcete snažit?

Co nejmenší negativní dopady pro OSVČ, které fungují. A jak jsem již říkal – kontrola, vážnost, rozdělení. Pokud se na nás na komoru někdo obrací, tak jsou to většinou ti slušní – ti chtějí jen to, aby se podmínky pro OSVČ nezhoršovaly!

Děkuji za rozhovor.

LUCIE BARTOŠ

Změna limitu na dole Bílina není problém

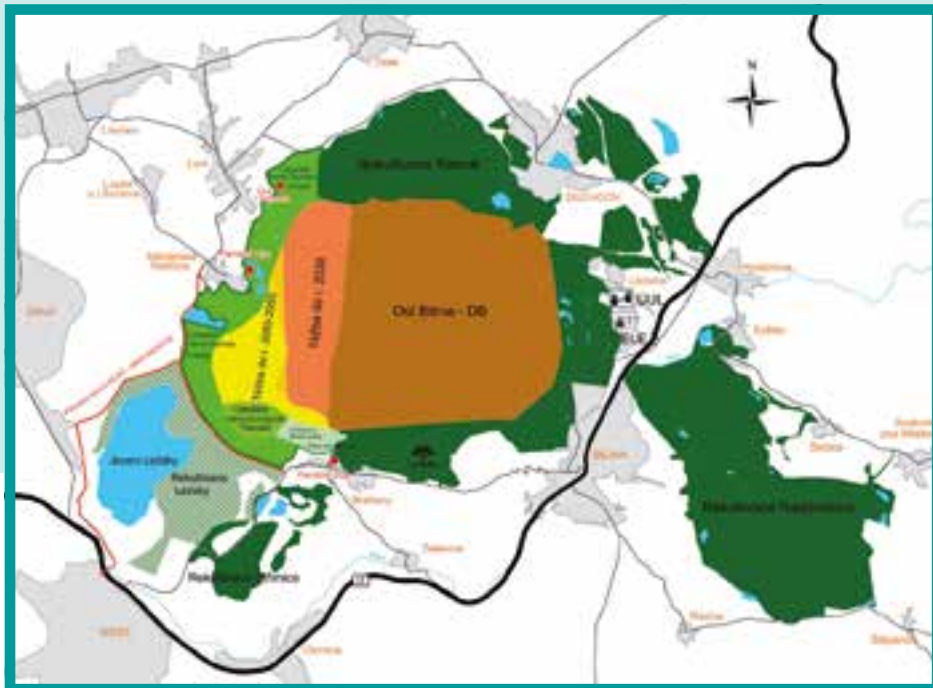
Korekce limitu těžby hnědého uhlí na dole Bílina je bezkonfliktní, protože v poměrně nevelkém území, kterého se korekce týká, o ploše cca 5,5 km², neleží žádné lidské obydlí. Fotografie předmětné území přehledně zobrazuje (levá strana) a to, že se jedná o území neobydlené, je zcela zřejmé. Území se nachází na katastrech spravovaných obcemi Mariánské Radčice a Braňany a městy Bílina a Most. Se všemi 4 samosprávami mají Severočeské doly Chomutov uzavřeny od roku 2012 smlouvy, které znamenají souhlas obcí a měst se záměrem rozšířit těžbu za dnes platný limit z usnesení vlády 1176/2008. Obce a města – signatáři dohod, promítají již nyní tyto uzavřené smlouvy do svých územních plánů a tím dokazují, že se záměrem těžit uhlí v tomto prostoru dlouhodobě počítají. Korekce limitu těžby nevyvolává ani žádnou velkou kolizi se Zásadami územního rozvoje Ústeckého kraje. I Ústecký kraj je se záměrem provést korekci limitu těžby na dole Bílina srozuměn, podporuje jej a počítá s ním. Záměr byl za účasti hejtmána ÚK prezentován při návštěvě prezidenta Zemana na dole Bílina v roce 2013 a i pan prezident záměr podpořil. Nejedná se totiž o žádné neomezené prolomení limitu bez hranic, ale jde o faktické nastavení nového územního limitu. Usnesení vlády 1176 z roku 2008 tehdy upravilo tvar limitu těžby z usnesení 444/1991 tak, že na severu došlo k rozšíření území pro hornickou činnost. Podmínkou schválení optimálnějšího prostoru dobývání na severu bylo zmenšení území na jihu dolu Bílina, čímž se mělo jednat jen o výměnu „uhlí za uhlí“, protože pro zvýšení vytěžitelných zásob uhlí nebyla v roce 2008 politická vůle. Navrhovaná korekce tedy nyní prakticky znamená na jihu dolu Bílina jen návrat do prostoru, kde se těžba předpokládala již dle usnesení vlády 444/1991. Důležité je, že jak původní usnesení 444/1991, tak i usnesení vlády 1176/2008 připravoval a řešil z hlediska dopadu na životní prostředí a na krajinu Ing. Ivan Dejmal. Ing. Dejmal celé území rozšíření limitu prošel a zpracoval studii, jejímž zásadním aspektem je požadavek v předpolí dolu Bílina zachování pásu chráněné přírody spojujícím Krušné hory s masivem Českého středohoří. Toto je i v našem návrhu korekce limitu těžby na dole Bílina respektováno pasem přírody, který je podle jeho tvůrce a prosazovatele nazván Lesopark Ivana Dejmal, který byl již před lety založen vysazením dubu Ivana Dejmal. V ploše 5,5 km² je jak prostor vlastní hornické činnosti, tak i plocha lesoparku.

SD mají nyní k dispozici, jak dobývací prostory, tak mají i smlouvy k většině dotčených pozemků. Z hlediska Horního zákona je záměr SD tedy také bezkonfliktní.

Korekce limitu těžby na dole Bílina umožní navíc nad dnes uvažované vytěžitelné zásoby uhlí získat řádově 100 milionů tun nejlepšího vysoce vyřevněného nízkosíratého hnědého uhlí. Toto uhlí je použitelné pro teplárenství a umožní zmírnění postupného útlumu těžby hnědého uhlí v ČR do roku 2055. Toto uhlí je také

využitelné pro produkci tříděného uhlí, které je jediným vhodným ekologickým palivem pro moderní automatické nízkoe emisní kotle pro ekologické lokální vytápění. Instalace těchto kotlů je nyní podporována dotacemi. Proto je potřebné zajistit pro tyto kotle dotované z veřejných prostředků palivo pro dobu jejich životnosti.

Přehledná mapka ukazuje prostor těžby za limitem (žlutá plocha) i další souvislosti: Lesopark Ivana Dejmal (světle zelená), rekultivace (tmavá zelená) i okolní obce a města, které nejsou dotčeny.

Není živnostník jako živnostník

O názor na postavení OSVČ v ekonomickém prostoru ČR, možná i v kontextu EU, jsme požádali ekonomku, paní doc. Ing. Ilonu Švihlíkovou, Ph.D. Kategorie OSVČ čas od času vzbuzuje velké vášně a debaty. Naposledy se týkaly výběru pojistného na zdravotního pojištění v této kategorii. Jak vypadá realita a můžeme vůbec všechny OSVČ strčit do jednoho pytle?

Redakce

Itálii a Portugalsku. Na druhé straně, málo populární je sebezaměstnání v Lucembursku, Dánsku či Estonsku. Česká republika se umísťuje nad průměrem zemí EU. Naopak v kategorii OSVČ se zaměstnanci se ČR umísťuje téměř na konci evropském žebříčku. Tomu dominuje Maďarsko, či Německo. Průměr za EU je v této kategorii 28%, ČR dosahuje „jen“ 20%. Ukazuje se tedy, že nejčastěji se jedná o osamělého živnostníka, který si nemůže dovolit zaměstnance. Nabízí se i zdůvodnění rozšířeného „švarcsystému“, pojmenovaného podle podnikatele Švarce, který systém na počátku 90. let vymyslel. Počet sebezaměstnaných je právě tímto fenoménem značně zkreslen. Najde ale jen o statistickou přesnost, ale především o deformaci systému odvodů, které v tu chvíli zaměstnavatel za „živnostníka“ nemusí platit. Uvědomme si ale, jak často tito falešní OSVČ nemají na výběr a jsou postaveni před hotovou věc: „ber, nebo běž na úřad práce“.

V poslední době ovšem zájem o OSVČ, v jinak v této kategorii „nadprůměrné“ ČR klesá. Jedním z důvodů je možnost založit společnost s ručením omezeným s minimálním kapitálem jedné koruny, která se objevila od roku 2014. A zdá se, že ji stále

více podnikatelů využívá z poměrně logických důvodů ručení. Takových společností je sice „jen“ 1 800, ale zato téměř 70% společností s ručením omezeným má kapitál menší než je 200 000 Kč. Nová aktivita živnostníků se přitom koncentruje v oblasti velkých měst: Prahy, Brna a Ostravy, což nadále může prohlubovat regionální disparity.

A jak je to s výběrem pojistného na zdravotní pojištění, o kterém se v posledních týdnech hovořilo? Podíváme-li se jen hrubě na podíl inkasa OSVČ k celku, zjistíme, že se stabilně pohybuje nad 8%. To může vyvolávat určité pobouření, ale je potřeba se do čísel ponořit hlouběji. Nelze totiž ignorovat, že velká část OSVČ vykazuje tzv. souběh, tj. např. OSVČ a zaměstnanec, či OSVČ a důchodce. Tyto souběhy zkreslují data, neboť zaměstnanec i OSVČ je započítán a snižuje tím průměr výnosu z pojistného na OSVČ.

Nemáme ještě kompletní data, ale ledacos nám osvětlí statistik VZP (60% pojištěnců v ČR, tedy dostatečná vypovídací hodnota). A právě tam uvidíme, jak nepřesný je výrok o tom, že OSVČ nedostatečně solidárně přispívají do systému. Pokud totiž vezmeme jen „čisté“ OSVČ, tedy bez souběhu, pak uvidíme, že solidární rozhodně jsou. Tato kategorie zaplatí dvojnásobek nákladů na své léčení. Disproporce začíná tam, kde OSVČ vykazuje souběh, ať už se zaměstnáním, nebo pokud jsou důchodci. A nejde o výjimečně malé soubory dat, naopak údaje VZP nám ukazují, že OSVČ se souběhem zaměstnání je zhruba polovina k „čistým“ OSVČ, podobně velká část je tvořena i důchodci.

Neházejme proto všechny OSVČ do jednoho pytle. Je bezesporu důležité vnímat, že ČR vykazuje disproporčně velkou kategorii sebezaměstnaných, přičemž rozšíření švarcsystému v tom bude hrát roli. Je ale třeba – i pro příští diskuse o (ne)solidárnosti určitých skupin, či debatě o daňových únicích pečlivěji rozlišovat mezi večerkami, kde bezesporu dochází k daňovým únikům, a skutečnými živnostníky, kteří se snaží v současných podmínkách „uživit“ vlastní aktivitou, jak již jejich pojmenování napovídá.

Podívejme se nejprve, jak si s počtem „sebezaměstnaných“, tedy naší kategorií „osoba samostatně výdělečně činná“, stojí Česká republika v rámci EU. Poslední data máme za rok 2013. Za celou EU platí, že podíl sebezaměstnaných (včetně rodinných příslušníků) činil 15% z celkové zaměstnanosti. Jednalo se o 36 milionů lidí v EU. Jak už to u celé EU bývá, údaje se mezi zeměmi velmi liší. Nejvýznamnější roli hrála kategorie OSVČ v Řecku (téměř třetina z celkové zaměstnanosti),

Foto z Ústeckého regionu

Podporu podnikání rozšíří nový operační program o další možnosti

Nástupcem Operačního programu Podnikání a inovace (OPPI), z kterého mohli čeští podnikatelé v uplynulých letech čerpat dotace na své projekty, bude v nadcházejícím období Operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (OP PIK).

Převážná většina oblastí podpor Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost přímo navazuje na programy předcházejícího operačního programu. Ten dosud podpořil 11 438 podnikatelských projektů, a to celkovou částkou přes 94 miliard korun. V Ústeckém kraji to bylo konkrétně 670 projektů ve výši bezmála 6,8 miliardy korun.

Podnikatelský projekt roku

Projekty podpořené evropskými dotacemi, díky kterým firmy úspěšně rozvíjí své podnikatelské aktivity, každoročně CzechInvest spolu s Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR oceňuje v rámci soutěže Podnikatelský projekt roku. V loňském ročníku uspěla mimo jiných i firma CEPS a.s. zabývající se servisem vysokotlakých ocelových potrubí, jejíž technické zázemí se nachází v Cítilibech u Loun. Díky podpoře inovovala technologický postup pro přípravu tlakové plynné směsi pro inertizaci potrubí.

Rady pro žadatele

Několikaleté zkušenosti agentury CzechInvest s administrací žádostí a čerpání prostředků ze strukturálních fondů EU jí pomohly definovat několik oblastí, ve kterých žadatelé chybují, a na které by si tudíž měli dát pozor. K nejčastějším pochybením patří například nekvalitní podnikatelský záměr, kdy žádost o dotaci selže na tom, že žadatel nemá zcela jasnou představu o projektu, na který o dotaci žádá. Dalším příkladem je také nedostatečná představa o zajištění finančního krytí projektu. Dotace jsou vypláceny až po realizaci projektu, proto je nutné, aby žadatel měl dostatečné finanční prostředky na realizaci projektu, ať již z vlastních zdrojů nebo zajištěných prostřednictvím půjčky či úvěru.

Zásadou je také dostatečně prostudovat veškeré relevantní dokumenty, například pokyny pro žadatele a příjemce či podmínky poskytnutí dotace. Důvodem pro odebrání podpory může být také, když žadatel nedodrží

podnikatelský záměr, na základě kterého o dotaci žádal, nebo nedodrží stanovené termíny.

Programové období 2014–2020

Nový Operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost přinese několik novinek. Více se zaměří na posílení role aplikovaného výzkumu a výzkumně-vývojových projektů. Šanci získat podporu však stále mají projekty například z oblasti inovací, regenerace a rekonstrukce nebo poradenství.

Podpora přednostně cílí na malé a střední podniky, nicméně specifické aktivity jsou mimo jiné vhodné taktéž pro velké podniky, podnikatelská seskupení, výzkumné organizace, provozovatele inovační infrastruktury, obecně prospěšné společnosti, neziskové organizace či orgány státní správy a samosprávy a jimi založené či řízené organizace.

Operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost má pět prioritních os:

- Rozvoj výzkumu a vývoje pro inovace
- Rozvoj podnikání a konkurenceschopnosti malých a středních podniků
- Účinné nakládání energií, rozvoj energetické infrastruktury a obnovitelných zdrojů energie, podpora zavádění nových technologií v oblasti nakládání energií a druhotných surovin
- Rozvoj vysokorychlostních přístupových sítí k internetu a informačních a komunikačních technologií
- Technická pomoc

Financování

Celková alokace OP PIK je 4,3 miliardy EUR. V souladu s novými pravidly Evropské unie se ale mění maximální možná výše podpory, které mohou jednotlivé podniky získat. V případě malých firem je to 45 %, v případě středních 35 % a velké podniky dosáhnou maximálně na 25 %. Ve výjimečných případech, především u výzkumně-vývojových projektů, může být poskytnuta i zvýšená,

až sedmdesátiprocentní podpora. Kromě dotací bude k dispozici také podpora ve formě finančních nástrojů, například zvýhodněných úvěrů, záruk či kapitálových investic.

Pro více informací je žadatelům k dispozici Zelená informační linka 800 800 777, a to v pracovní dny od 9.00 do 13.00. Své dotazy mohou směřovat také na e-mail programy@czechinvest.org nebo se obrátit přímo na regionální kancelář agentury CzechInvest na adrese Mírové náměstí 34, 400 01 Ústí nad Labem, tel.: 475 200 960, e-mail: ustinadlabem@czechinvest.org.

Ing. Irena Petračková,
ředitelka regionální kanceláře Ústí nad Labem
Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest

Rada starších pomáhá Komoře v řešení palčivých problémů

Ve vnitro komorovém prostředí se v loňském roce objevil tzv. „vůlí zdola“ nový tým – „Rada starších“. Moc se o něm zatím neví, ale ví se, že je spojován stejně jako naše dnešní hlavní téma s bývalým viceprezidentem a jedním z komorových otců zakladatelů, panem Františkem Holcem. Vedením rozhovoru se ujal předseda OHK Most Rudolf Jung.

Jung: Pane Holče, ale co – všichni ví, že si spolu již léta tykáme. Takže Františku – můžeš nám v úvodu představit tento tým, jaké má „Rada starších“ v Hospodářské komoře postavení, perspektivy a cíle?

Holec: Vážený pane předsedo OHK MOST, jak si uvedl, známe se dlouho, tak dále jen Rudolfe. Nechci, aby došlo nějakým různým výkladům v kuloárech tak raději posílám čtenářům časopisu „TEMA“ výňatek z našich stanov (který je k dispozici na stránkách OHK Most v sekci eTEMA – pozn. Redakce).

hospodský, kavárník, zámečník, truhlář a podobně (mimochodem krásně o tom mluví pan doktor Vlach v Jirotkově Saturninovi), k jednotnému označení – „Osoba samostatně výdělečně činná“, kam spadli všichni, kteří se rozhodli, že bez šéfa jim bude lépe. Podrobný výčet možností a kategorií OSVČ, včetně analýzy jejich skutečných počtů uvádíme na jiném místě. Ale – v desetimilionovém Česku bez dětí a části důchodců je teoretický potenciál obyvatel mající možnost žít se jako OSVČ asi 6,8–7 miliónů osob. Celkově je evido-

Nic proti řemeslníkovi, pokud někdo garantuje jeho odbornou úroveň, způsobilost a je třeba pro reklamaci dohledatelný.

Obecně lze říci, že Rada starších (RS) je nezisková, nepodnikatelská organizace občanů. Členem RS se může stát každý občan, který dosáhl důchodového věku a prohlásí se za společensky odpovědného občana, který má zájem na zlepšování podnikatelského prostředí jak v ČR tak EU. Hlavním cílem RS je snaha o empatickou společnost s regionálním základem a rovnoprávností podnikatelů. Jak vyplývá z výňatku stanov má RS docela dost velký záběr. Rada vznikla na apel starších členů HK ČR na posledním sněmu HK ČR, kdy za mnou členové, kteří už nekandidovali do orgánů komory a šli do zaslouženého důchodu, že by rádi pomáhali komoře v řešení palčivých problémů především OSVČ a malých podnikatelů.

Rada starších měla ustavující zasedání dne 9. 9. 2014. „Starším rady“, byl zvolen František Holec a za zástupce jmenoval Jana Novotného z Karlových Varů a Eduarda Justu z Prahy. V současné době má Rada starších 32 členů.

Jung: Od počátku existence podnikatelských komor jsou řemeslníci a živnostníci, jako malí a střední podnikatelé jejich nedílnou součástí. Byli a měli by i v dnešní době exploze informačních technologií, která z nás dělá mnohdy „mačkače“ tlačítek, být pilířem systému založeném na pojmech „cech a živnostenská společenstva“. Ovšem moderní doba a společnost přešla od zavedených jí „nedůstojných“ pojmů

váno něco přes 2 miliony OSVČ, což prostou trojčlenkou, kterou my starší ovládáme, vychází číslo kolem 30%. Mě se to zdá trochu moc i když je to teorie, ale ty živnostenské listy jsou vydány. Nic proti řemeslníkovi, pokud někdo garantuje jeho odbornou úroveň, způsobilost a je třeba pro reklamaci dohledatelný. Ovšem je těžko pochopitelné, proč jsou jako příklad OSVČ všichni asistenti poslanců či senátorů.

Jak se dnes díváš na problém řemeslníků a živnostníků topících se v té nepřehledné skupině OSVČ, jak by jsi tuto skupinu podnikatelů definoval?

Holec: Otázka je přímo podle mne na jeden z největších sociálních problémů naší společnosti.

Na co jsem stále upozorňoval a s tímto tématem se neustále zabývala Živnostenská sekce HK ČR. Bylo mnoho podnětů z ŽS na řešení nedobré situace v oblasti OSVČ a malých podnikatelů předloženo představenstvu HK ČR ale na jednáních představenstva podněty nebyly akceptovány. Nevěděli jsme – myslím předkladatele, proč je taková nechut tyto podněty z ŽS řešit. Proto jsme udělali několik anket a vyšlo nám několik zajímavých výsledků anket.

Silné a slabé stránky OSVČ a zaměstnance.

Stále více se upozorňuje na rozdíly mezi OSVČ a zaměstnanci. Podle tisku mají OSVČ daleko lepší postavení než zaměstnanci.

František Holec

OSVČ

Silné stránky

- Nemá šéfa

Slabé stránky

- Musí si zajistit zakázky
- Ručí celým svým majetkem
- Nemá nárok na dva měsíce při nezískání zakázky
- V případě pracovního úrazu nemá nárok na odškodnění
- Při získávání zakázky v nevýhodném postavení jako slabší proti silnějšímu, musí strpět diktát jinak nezíská zakázku
- Pracuje bez omezení aby splnil zakázku a dostal peníze
- Nemá nárok na dovolenou nikdo mu ji neplatí
- Veškeré změny v legislativě a normách si musí shánět sám
- Nikdo mu nezajišťuje školení nutné pro výkon podnikání
- Nemá nárok na benefity např.: stravenky, poukázky na sportování atd.
- Nemá přímé zastoupení OSVČ v tripartitě
- Nemá nárok na minimální mzdu a tím je ho možno vykořisťovat

- Nemá nárok na placenou nemocenskou prvních čtrnáct dní
- Nemá možnost připomínkovat jak zákony tak technické normy, nikdo mu to nezaplátí.

Zaměstnanec

Silné stránky

- Neručí celým svým majetkem, pouze třemi měsíčními platy
- Nemusí si zajišťovat práci
- Má nárok na dva měsíce při propuštění z práce
- V případě pracovního úrazu má nárok na odškodnění
- Pracuje osm hodin
- Má nárok na přestávku na stravování
- Má ochranu v zákoníku práce
- Má nárok na dovolenou
- Veškeré změny v legislativě a normách mu zajišťuje zaměstnavatel
- Má zajištění školení nutné pro výkon podnikání
- Má nárok na benefity např.: stravenky, poukázky na sportování atd.
- Má přímé zastoupení odbory v tripartitě
- Má nárok na minimální mzdu
- Má nárok na placenou nemocenskou kromě prvních tří dní a tři týdny hraadí zaměstnavatel

Slabé stránky

- Má šéfa
- Musí dodržovat Zákoník práce

Jak z uvedených slabých a silných stránek je pro zaměstnavatele výhodné si najímat bývalé zaměstnance pro práci jako OSVČ, protože nic po zaměstnateli nechce, nemá téměř žádnou ochranu jako zaměstnanec a tak může OSVČ a malého podnikatele dobře vykořisťovat. (žádná nejnižší odměna za vykonané dílo, dělá bez ohledu na osmihodinovou pracovní dobu a také v sobotu a v neděli a hlavně i bez nároku na dovolenou.

Pak jsme udělali další anketu na problémy, které tíží OSVČ a malé podnikatele. Její výsledky byly už tvrdší.

Problémy OSVČ a MSP

- 1) vykořisťování OSVČ a MSP velkými nadnárodními společnostmi – nevýhodné smlouvy, nerovné podmínky, likvidační zádržné
- 2) zavedení Bezpečnostní karty, snížení administrativní zátěže a efektivní kontrola nelegální práce.
- 3) není přístupná podpora ze strukturálních fondů ani z podpory jednotlivých rezortů pro projekty drobných, malých podnikatelů
- 4) půjčování od bank drobným, malým a středním podnikatelům – velká administrativní zátěž, drahé a jen na krátkou dobu
- 5) podbízení se velkými společnostmi při získávání veřejných zakázek pod únosnou cenu, za kterou nelze zakázku dobře zrealizovat a splnit přitom všechny své zákonné povinnosti dle zákonů (odvody, FÚ, BOZP, zisk). Kterým nejnižší ceny je špatné na kvalitu se nekouká.

- 6) prodej zařízení a náhradních dílů pro vyhrazená technická zařízení ve velkoobchodech, lidem bez živnostenského oprávnění
- 7) zrušení zádržného ze zákona, stačí záruka
- 8) stát při veřejných zakázkách nekontroluje platební kázeň vůči subdodavatelům. Vyplacení pohledávek subdodavatelům.
- 9) špatné vnímání postavení podnikatele ve společnosti je způsobeno poukazováním pouze na negativní případy selhání konkrétních jedinců („rádobypodnikatelů“). Mediálně by se mělo odlišit slovo podvodník a podnikavec od „podnikatel“ a „živnostník“
- 10) stát by měl rozlišovat OSVČ na tyto skupiny, zaměřit se více na skupiny b/ a c/
 - a/ OSVČ co se samo živí, nemá jiný příjem, měsíční příjem má např. 2x průměrnou mzdu
 - b/ OSVČ co si živností přivydělává ke stálému platu – tady být přísnější
 - c/ OSVČ co se samo živí, ale nevykonává klasickou živnost, měsíční příjem má např. 5x větší než průměrná mzda (sportovci?)

Za výrobky a služby dostávají podnikatelé vlastní peníze regionu, za které si potom kupují co potřebují a snaží se aby byl region co nejvíce soběstačný.

d/ Drobný podnikatel, co zaměstnává další osoby, zde zmírnit podmínky pro zaměstnanecký vztah

e/ Termín OSVČ je používán především v daňové oblasti a jsou zde zahrnuti nejen podnikatelé ale i např. advokáti, znalci či další svobodná povolání. Danou situaci by lépe vystihoval pojem živnostník.

- 11) stát by měl též ohodnotit dlouhodobost podnikání živnostníků, kdy stát živnostník nic nestojí, je dlouhodobě nezávislý na státní správě.
- 12) v řemeslných odvětvích by měl stát podporovat možnost výchovy dalších mladých pracovníků pod vedením živnostníka.
- 13) vytvoření Paritního Fondu z finančních prostředků pro podporu drobných, malých a středních podnikatelů nebo by mělo dojít k tomu aby každý občan, který bude činný v určitém oboru do tohoto fondu ročně přispíval velmi malou částkou např. 100 Kč. Z tohoto fondu by se hradily veškeré náklady na činnost odborníků v jednotlivých oborech spojené s poradenskou činností podporu drobných a malých podnikatelů (např. tvorba normotvorní dokumentů, učňovské školství, somatické důvody – rekválifikace).

Předložili jsme na představenstvo a musíme konstatovat, že některé problémy se začaly řešit – zejména v oblasti odborného školství.

Není jenom vše špatné něco se přece podařilo:

Dostupnost norem na internetu (ale už zase tuto výhodu chce někdo zabít).

Prostřednictvím několika cechů a živnostenských společenstev, se začalo jednat o nejnižší ceně

za práci v oblasti především veřejných zakázek a to ve vztahu vítěz veřejné zakázky a subdodavatel. A to z toho důvodu, že se nám to podařilo protlačit až do EU.

Po této zkušenosti jsme vše začali prosazovat prostřednictvím Evropských profesních organizací. Bohužel se díky krizi dostáváme do situace, že některá společenstva nemají finanční prostředky na zaplacení členských příspěvků do EU organizací. Rudolf, ptal ses, jak definovat skupinu OSVČ a malých podnikatelů. Je to velmi těžké. Tato skupina vytváří 60% až 70% HDP ale k tomu, ve velké míře dokáže dělat bez dokladů, tak zvané na černo. Paraziti na trhu si neuvědomují, jaká situace nastane až budou v důchodu.

Navrhuji jak proti tomu bojovat. Podíval jsem se za hranice naší vlasti a zjistil jsem, jak v některých zemích EU, (NSR, Slovinsko) vznikají regiony, kde na to našli lék. Za výrobky a služby dostávají podnikatelé vlastní peníze regionu, za které si potom kupují co potřebují a snaží se aby byl region co nejvíce soběstačný.

Jung: Dotkli jsme se pojmů cech a živnostenské společenstvo. Je faktem, že v rámci komory a možná i mimo ni řada cechů existuje, ale co si budeme povídat. Jejich vliv a autorita neodpovídá společenské potřebnosti a k úrovni řemesel a řemeslného vzdělávání – darmo mluvit. Jak hodnotíš dnešní a řekněme ideální roli ve standardně fungujícím podnikatelském prostředí. Přiznám se, že až poměrně nedávno, asi v polovině mého komorového působení jsem zjistil, že v SRN, kde je povinné členství podnikatelů, mají vedle obchodní také řemeslnou komoru a po navázání kontaktů jsem jen tiše záviděl. Mimo jiné i tímto jsem se utvrdil, že zrušení povinného členství podnikatelů v HK bylo jedním z velmi chybných počínů v budování Českého kapitalismu. Jak to v nějakém komplexu a kontextu dneška vnímáš a co bys jako aktivní pamětník doporučil – je-li co?

Holec: Bohužel naše země nenavázala na naše kořeny řemeslníků a živnostníků. Po změně naší společnosti v roce 1989 se noví politici báli předat určité pravomoci cechům a živnostenským společenstvům. Když jsem otevřel „Živnostenský zákon z roku 1930“ byl jsem překvapen, jaké pravomoci měly právě společenstva řemeslníků a živnostníků. Zejména v oblasti vzdělávání a dohledem nad kvalitou řemesla a výrobků. Starost o učně, staré řemeslníky a živnostníky, dokonce pomoc co s firmou, když majitel zemřel.

Společenstva byla dost bohatá, vlastnila svoje učiliště, školy dále posílala tovaryše na zkušenou.

Dohled nad kvalitou řemesla začal již při nástupu do učení, tento dohled prováděli starší mistři. V roce 1998 jsme byli pozváni do Hamburku na institut řemesel. Pro naše předsedy a prezidenty společenstev byla tato návštěva velmi inspirativní a po návratu domů jsme se rozhodli založit při HK ČR řemeslnou komoru, která by plnila funkce obdobných komor v zahraničí. V iniciativě na založení řemeslné komory při HK ČR bylo pět členů představenstva HK ČR a když jsme předložili návrh stanov na představenstvo HKČR, se zlou jsme pořídili, i když jsme už dokázali připravit pilotní projekt na mistrovské zkoušky v oboru instalatér. Kurs ukončilo asi deset mistrů pod hlavičkou HK ČR.

Slunce nám pomůže, ale není možné na něm stavět.

Rudolfe, moje a jenom moje doporučení, jak z toho ven je: „předání pravomocí ve vzdělávání na řemeslná a živnostenská společenstva, s dohledem starých mistrů, zavedení paritních fondů, zavedení kontroly díla řemeslníků a živnostníků, s právem na odebrání živnostenského listu, kontrolovat zda se nedělá na černo, podpora začínajícím OSVČ a malých podnikatelů, zavedení nejnižší ceny za dílo, která by zaručovala veškeré náklady spojené s řádným podnikáním (placení daní, sociálu, zdravotního

a alespoň průměrnou mzdu, dobré pojištění a důraz na stále se opakující školení v profesi a BOZP. A ne-
posledně odstranit výše uvedené problémy.

Ve velkém očekávání je energetická politika státu.

Jung: Nemůžu se na závěr nezeptat na radu šéfa Rady starších – v našem regionu, ale i ve státě vrcholí diskuse o energetice. Někteří vrcholní politici, byť v menšině, ale s velkým vlivem, jsou ochotni ignorovat vlastní energetické zásoby uhlí na Mostecku a Ostravsku a nechat se dle mého uklíbat bláboly ze-

energetickou politiku státu. Náš stát neví, kolik bude potřebovat energie ani příští rok. Vláda by měla mít takový propočít, kolik je zapotřebí ener-

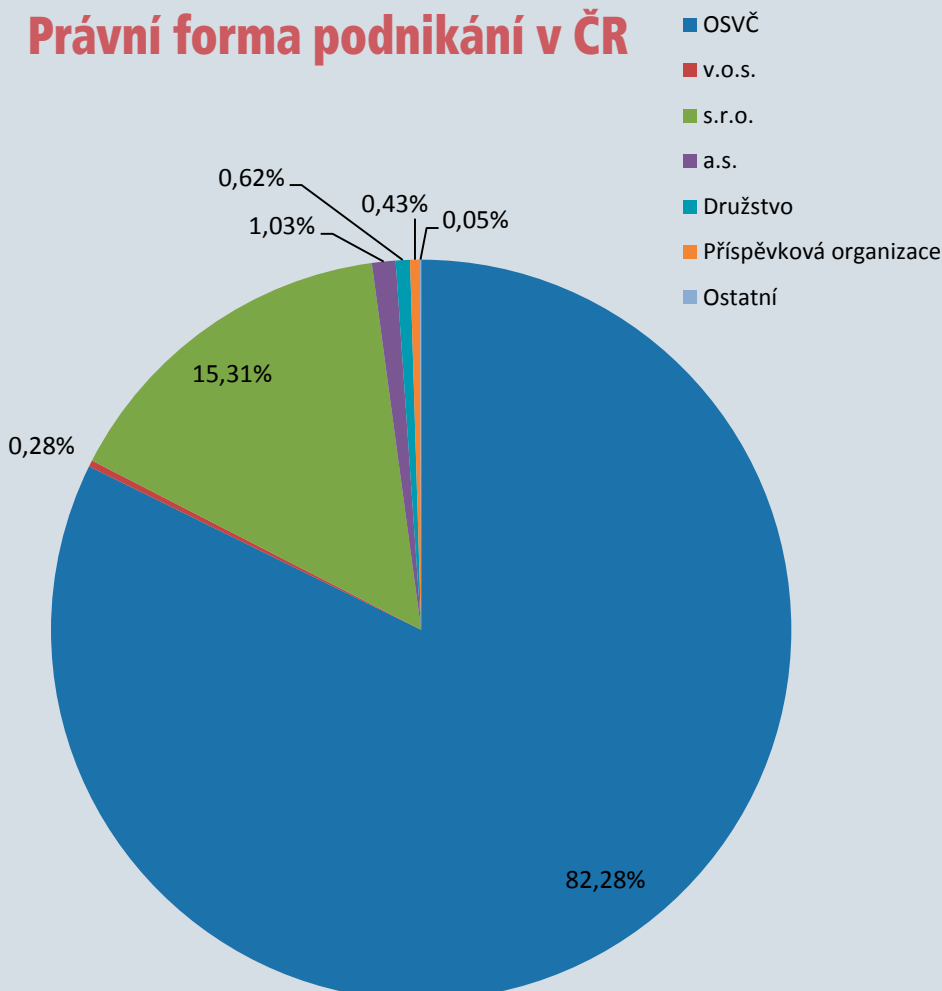
ných o východisku v nevývozu elektřiny, zateplování a úsporách. Vim že i toto je jedním z tvých velkých témat, takže jaký máš na to dnes názor? Nechat uhlí za limity pod Horním Jiřetínem, rozbít systém CZT a s čepicí pod paží čekat kdo nám kdy zavře nějaký kohoutek – nebo sebrat odvahu a chovat se normálně.

Holec: Nevím jak je to možné ale ani jedna vláda od roku 1989, nedokončila, a neschválila

gie, když někdo zavře kohoutky a kde jí vzít a ne-
být na někom závislý. Podle mne to závisí na uhlí a biomase. Slunce nám pomůže, ale není možné na něm stavět. Dále je nutné velmi podpořit výzkum a vývoj. Naši vědci potřebují větší podporu od státu a ne se pořád dohadovat o peníze. V poslední době se ukazuje, že šílená honba za úsporami energie, zejména v obytných domech byla nezodpovědná a to z důvodu nedodržení životních podmínek v bytech a vzniku plísní a úmrtí v důsledku otrav způsobených zateplením obálky a nezajištěnou výměnou vzduch. Občané se ptají odborníků, co mají dělat s plísní a s tím, se začne projevovat únava a bolesti hlavy. Odborníci jim spočítají, kolik čerstvého vzduchu je zapotřebí do bytu dostat a když se dovědí kolik, tak se diví proč vyměnili okna. Ve školách a nemocnicích je tento problém ještě větší.

Jung: Františku děkuji za čas a nakonec – Jsi v komoře známá figura a rozhodně nejen mě zajímá co dnes dělá bývalý dlouholetý viceprezident HK ČR?

Právní forma podnikání v ČR

Holec: Ptáš se mne, co dělám:

na pořadu máme v Radě starších připravit Pravidlo správné praxe – „Koncept větrání“. Dále nás zajímá, jak dopadnou zákony energetický a hospodaření s energií, dále pak obnovitelné zdroje energie. Nás zajímá, jak dopadnou zákony o energetice a hospodaření s energií, dále pak obnovitelné zdroje energie. Ve velkém očekávání je energetická politika státu. Pro naše podnikatele zajistit podnikání bez obavy, že se nedostanou do problémů se zákony, když přijdou na práci a prostředí neodpovídá zákonům a technickým normám.

Jedná se především o objekty, kde byla provedena úprava obálky budovy (zateplení, výměna oken, výměna zdrojů tepla, zabudování odsávání vzduchu a další změny, které vedou ke zhoršení ovzduší v objektu.) V poslední době došlo k velkému nárůstu přiotrávených občanů a i úmrtí.

Věřím, že se nám podaří věci posunout správným směrem.

Dále jsou naši členové Rady zapojeni v pracovních skupinách např. vzdělávání, kvalitě, technické legislativě, zapojení seniorů do přípravy učňů a uplatnění seniorů, kteří ze somatických důvodů už nemohou vykonávat svoji profesi.

Rudolfe, máme toho dost na programu a hlavně věříme, že budeme přínosem svými výstupy i členům Hospodářské komory ČR.

Jung:
Děkuji za rozhovor.

Projekt „Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců“

(národní individuální projekt)

reg. č.: CZ.1.04/1.1.00/C3.00001

Projekt je zaměřen zejména na vzdělávání zaměstnanců těch zaměstnavatelů, případně na vzdělávání osob samostatně výdělečně činných, kteří i přes negativní vývoj ekonomiky mají na trhu stabilní pozici s možností přechodu k růstu. **K 2. 2. 2015 došlo v projektu ke změnám, které jsou zvýrazněny tučným písmem.**

Projekt umožňuje vybraným podnikům získat finanční příspěvky na vzdělávání či rekvalifikaci svých zaměstnanců. Současně mohou být zaměstnavateli hrazeny mzdové náklady vzdělávaných zaměstnanců, a to po dobu jejich vzdělávání

Projekt „Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců“ je realizován v období od 1. 12. 2013 **do 30. 11. 2015**, přičemž vzdělávací aktivity musí být ukončeny **k 30. 9. 2015**. Na realizaci projektu byla z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost vyčleněna částka 900 000 000 Kč.

Komu je projekt určen

Žadatelem může být právnická osoba nebo fyzická osoba (OSVČ). Rozhodujícím faktorem je vlastnictví IČO a právní subjektivita.

Projektu se mohou účastnit zaměstnavatelé (popř. OSVČ), kteří v meziročním srovnání nezaznamenali nižší pokles tržeb (příjmů) než je **15%**.

Pokles tržeb se dokládá z výkazu zisku a ztrát za min. 2 účetní období. (Celkové tržby = Tržby za prodej zboží (I.) + Výkony (II.) dle struktury výkazu u zisků a ztrát v účetnictví firmy – účetní jednotky). Meziroční porovnání příjmů je u OSVČ prokázáno srovnáním daňových přiznání za poslední 2 zdaňovací období.

Zaměstnavatelé mohou v projektu získat:

- příspěvek na mzdové náklady či náhradu mzdy školícího se zaměstnance, a to až do výše **27 600 Kč měsíčně**.
Pro výpočet maximálního mzdového příspěvku za hodinu se vychází z minimální hodinové mzdy a činí 165,00 Kč při stanovené týdenní pracovní době podle § 79 a § 80 zákoníku práce. V případě zkráceného pracovního úvazku podle ustanovení § 80 Zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, se maximální výše měsíčního příspěvku poměrně krátí. Příspěvek na mzdu se navíc počítá, pokud je zaměstnanec navržen na víc vzdělávacích aktivit v měsíci.
- úhradu nákladů vzdělávací aktivity až do částky, kterou proplatili vzdělávacímu zařízení

Bližší podmínky jsou k dispozici na internetových stránkách MPSV:

http://portal.mpsv.cz/sz/politikazamest/esf/projekty/podpora_odborneho_vzdelavani_zamestnancu kde je ke stažení formulář žádosti, formuláře některých příloh žádosti a manuál pro zaměstnavatele, který odpovídá na většinu otázek, jež se zapojením do projektu „Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců“ souvisejí.

Tento projekt je financován z 85% z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a z 15% z prostředků státního rozpočtu ČR.

Kontakty na zodpovědné osoby v rámci Ústeckého kraje najdete na stránkách:

http://portal.mpsv.cz/upcr/kp/ulk/projekty_esf/projekty_v_realizaci/narodni_individualni_projekty/projekt23.7.pdf

Podnikání lapené v sítích

Ing. Jiří Mann, MBA

Není tak daleká doba, kdy jednou z hlavních překážek efektivní informovanosti členů naší OHK byla nedostatečná rychlost vytáčeného připojení prostřednictvím modemů a telefonních linek. Barevné tiskárny byly doménou velkých firem, které si je pořizovaly jako nezbytnou investici v rámci investičního plánu nebo technického rozvoje a mobilní telefony byly vše jiné než „smart“.

Jen málo oborů však prošlo v posledních letech tak překotným vývojem, jako oblast informačních technologií. Současné podnikání je jen těžko představitelné bez moderní výpočetní techniky, výměny velkých objemů dat a připojení k internetu. Fenomémem současné doby jsou však tzv. sociální sítě.

Ne všem jsou neustálé novinky po chuti a řada firem má dojem, že se jich sociální sítě netýkají. Průzkumy zjišťují, že ve věkové skupině 45+ využívá sociální sítě pouze 32 % populace, avšak ve věkové skupině 15 až 25 let je na sociálních sítích aktivních více než 86 % populace, což nás nutí k zamyšlení, neboť právě tato generace se v krátké době stane hybnou silou podnikání i ekonomické aktivity.

Podnikatelé se tak chtějí, nechť musí stát profesionály v další disciplíně a tou je zvládnutí sociálních médií jako prostředku ke komunikaci a vlastní prezentaci. Zde musí jít stranou falešná skromnost a je nezbytné se začít „prodávat“. Každá firma se v průběhu času sama profiluje a určuje styl, jakým bude vnímána vlastními zaměstnanci, zákazníky i širokou veřejností. Právě tento styl může být efektivně sdělován prostřednictvím sociálních sítí.

V současné době jsou tyto sítě nedílnou součástí veřejného prostoru, v němž roste počet navazovaných

kontaktů. To samozřejmě předurčuje určitou ztrátu soukromí a člověk nebo firma se tak stává veřejným majetkem – osobní profily, příspěvky i komunita přátel vypovídají o svých majitelích, jejich postojích i o společenském postavení. Co je však možná ještě důležitější je to, že jejich elektronická stopa je téměř věčná. Co se na sítích zveřejní, je tam s trochou nadsázky „na vždy“. I proto je potřeba pečlivě zvažovat obsah, který může často znamenat udržení či ztrátu důvěryhodnosti. Ačkoliv si to řada účastníků neuvědomuje, jsou sociální sítě prostorem, v němž by se měli chovat stejně, jako v kterémkoliv jiné slušné společnosti. Virtuální svět není paralelní k tomu běžnému, ale oba se neustále prolínají a ovlivňují a skutečná identita se za virtuální nikdy zcela neschová.

Po vkročení do virtuálního světa sociálních sítí již neexistuje cesta zpět. Naše názory zde může sledovat, komentovat a sdílet prakticky kdokoli a jejich případný negativní otisk bude stigmatem po celý zbytek života. Je však otázkou, zda pro běžného smrtelníka převládají rizika a nebezpečí, či pozitivita a příležitosti. Sociální sítě jsou bezpochyby mocným nástrojem a příležitostí spojení textu, grafiky, fotografie, zvuku a videa představují zcela novou a komplexní formu vyjádření osobních i firemních postojů. Skloubit vše dohromady k dosažení optimálního výsledku není vůbec snadné, obzvláště když je mnoho z nás lapených v sítích nejen jednou, ale vícekrát. Každá z existujících sítí má svá specifika, silné a slabé stránky, ale především komunitu uživatelů, kteří na ní nedají dopustit. Ti tak sítě kombinují a vstupují s obrázky na Instagram, s videi na YouTube, s hodnocením na Foursquare, s krátkými zprávami na Twitter, z nudy a přebytku času na Facebook i jinam. Abychom mohli učinit svět sociálních sítí efektivnějším, představme si jeho hlavní stavební kameny:

- **Facebook** – bývá často synonymem pro všechny sociální sítě. Jedná se však především o bezplatný nástroj pro navazování a udržování kontaktů i pro sdílení informací, fotografií nebo videí mezi přáteli. Z podnikatelského hlediska je potřeba rozlišovat různé formáty jednotlivých druhů profilů, které FB nabízí. Firmy by neměly svou obchodní strategii komunikovat prostřednictvím osobního profilu, ale používat formát firemní stránky. Jejím hlavním problémem je však neustále klesající dosah tzv. organických příspěvků – laicky řečeno, pokud si příspěvek nezaplatíte, zobrazí se k mízovému počtu uživatelů.
- **Twitter** je virtuální síť umožňující publikovat krátké zprávy do 140 znaků tzv. tweety. Jejich princip je velmi podobný SMS zprávám, které známe z mobilních telefonů. Součástí zpráv však mohou být i obrázky nebo webové odkazy. Rozšířenost Twitteru je v zahraničí výrazně vyšší než v České republice a to zejména proto, že zpočátku je jeho fungování pro uživatele těžko pochopitelné, ale pokročilejší uživatelé jej hodnotí jako velice přínosný, zejména v oblasti úplného

dosahu, možnosti sledování či okamžitého kontaktu na velký počet uživatelů.

- **LinkedIn** je sociální síť určená k vytváření a udržení profesních kontaktů. Často je používána jako on-line dostupný životopis. Pro podnikatelské subjekty může být síť velmi prospěšná, pokud hledají spolupracovníky, zákazníky, dodavatele, investory či partnery. Výhodou sítě je ověřenost obsahů profilů prostřednictvím autorizovaných doporučení.
- **Google+** je síť s největší ambicí dohnat a předstihnout Facebook. V současné době je nejvíce oceňován profesionály v oblasti IT a to především proto, že využívá funkcionalit celosvětově nejrozšířenějšího internetového vyhledávače Google a možnosti integrace reklamního systému Google Adwords.
- **Instagram** je sociální síť pro sdílení obrázků. V současné době převládá obsah zaměřený na fotografii módy, jídel, snímků z cest či rodinných oslav. Pro firemní použití jí lze použít k prezentaci vlastních výrobků a produktů určených konečným spotřebitelům.
- **YouTube** je obdobnou sítí, jakou je Instagram, pouze určenou k prezentaci videí. Podle rčení, že je lepší jedenkrát vidět, než stokrát slyšet může YouTube sloužit k představení výrobků, firemních událostí, výrobních i servisních postupů. Alternativou k legislativně povinným „papírovým“ návodom k používání je jejich vizualizace k snadnějšímu pochopení.
- **CouchSurfing** je sociální síť pro všechny, kteří potřebují pracovat na cestách. Původně byl vytvořen pro hodnocení a rezervace, ale v současnosti je využíván i pro navazování profesních kontaktů.
- **TripAdvisor** je celosvětová síť určená pro klient-ská hodnocení hotelů. V rámci cestovního ruchu se jedná o nejrůznější světovou databázi.
- **Foursquare** je síť využívána zejména majiteli provozoven otevřených pro veřejnost. Prostřednictvím jedné síťové funkcionality jsou dílčí podniky prezentovány, druhá funkcionality slouží k měření jejich návštěvnosti.
- **Swarm** je aplikace virtuální sítě Foursquare. Aplikace zprostředkovává okamžitou polohu přátel a možnost jejich setkání. Přímou v aplikaci lze zjistit, kdo je poblíž, termín jeho příjezdu nebo provést odeslání zprávy.
- **Yelp** je stále oblíbenější uživatelská síť určená k hledání místních podniků, od ubytování, přes stravování, služby až po např. spolehlivé a ověřené lékaře.
- **SlideShareNet** síť sloužící ke sdílení on-line prezentací s virtuálním prostorem pro dokumenty, PDF soubory i další formáty. Síť je charakteristická uživatelskou přívětivostí, jednoduchým zveřejňováním příspěvků, možností vkládání na blog i webové stránky.

- **Bit ly** je nástroj pro vytváření krátkých alternativních URL adres, jejich sdílení a sledování počtu kliknutí na nově vzniklý odkaz. Nejsilnějším nástrojem je především zkracování dlouhých odkazů.
- **MySpace** je komunitní server, který bývá přezdíván jako „Místo pro přátele“. Kromě klasických profilů nabízí především i profily hudebníků, filmařů nebo herců z celého světa. Server má propracovaný způsob informování o vlastních událostech včetně přichozích soukromých zpráv, komentářů, chatu, diskusních skupin, sdílení videí, seznamky i blogů.

Dříve stačily k firemní prezentaci pasivní webové stránky, ale v dnešní turbulentní době s nimi většina organizací pravděpodobně nevystačí. Vysoká míra jejich návštěvnosti je totiž značně nepravděpodobná. Díky rychlosti, dostupnosti a celkové efektivitě tak roste význam sociálních sítí.

Sociální sítě k podnikání neodmyslitelně patří a jejich význam bude nadále stoupat, neboť jsou nízkonákladovou formou sebe prezentace. Již dávno je pryč doba, kdy jediným důvodem existence firemních profilů na sociálních sítích bylo přizpůsobení se začínajícímu trendu. V současné době je jejich funkčnost naprostou nezbytností. Na trhu zřejmě neexistuje firma, která by mohla vznést objektivní námitky proti zahrnutí svého profilu na jednu či více sociálních sítí a tak otázkou zůstává pouze to, jak se kdo chopí příležitosti pro budování značky, distribuci obsahu nebo akvizice. Pokud chceme na sítích komunikovat skutečně efektivně, připravme se na jistou ztrátu soukromí, neboť efektivita v pojetí sociálních sítí znamená, že budete neustále on-line. Možná získáte řadu virtuálních přátel, ale možná ty opravdové ztratíte. Zda za to stojí, si již musí každý zvážit sám.

Tak jako všude se i v síťovém podnikání nabízejí placené i neplacené služby a reklama. Základním a ve většině případů i neplaceným krokem je zřízení vlastního profilu, které zvládne každý uživatel s elementární počítačovou gramotností. Takový počin stojí pár minut času, trochu soustředění, něco málo přemýšlení, pár řádků textu a nějakou fotografii. Většina sítí má vytvořeného průvodce, který vás celým procesem provede. Stačí napsat své jméno, e-mailovou adresu a vytvořit si heslo. S posledním registračním kliknutím si provozovatelé opět mohou mnout ruce – mají v síti dalšího lapaného.

Pokud byste měli uspokojivý pocit, že jste vše zvládli, tak se rychle probudte. Teprve teď totiž nastává ten pravý kolotoč psaní příspěvků, přidělování lajků, vkládání fotografií a sdílení novinek. Musíte svůj nenasytný profil neustále krmit. Pokud přestanete, sice zcela neumře, ale komunita vašich přátel získá neklamný pocit, že vše nefunguje tak, jak má a virtuální smrt bude za dveřmi. Pokud si nejste jisti, že vám časové možnosti správu sociální sítě umožní, potom je lepší se do ní vůbec nepouštět. Neaktivní profil může podnikání spíše uškodit, než ho vylepšit.

Je potřeba mít na paměti, že hranice mezi úspěchem a neúspěchem je dána dostatečným množstvím uživatelů, kteří vás budou například na Twitteru „sledovat“ nebo se na Facebooku stanou vašimi přáteli. Současný svět je „o kontaktech“ a bez nich se neobejdete ani v jeho virtuální formě. Síla virtuálního prostoru je umocněna miliardami jeho uživatelů, tak proč je nevyužít? Dostatek aktivních kontaktů na sociálních sítích však přinese pouze otevřenost, důvěryhodnost a spolehlivost příspěvatele. Sociální média jsou zcela specifickým komunikačním nástrojem a vyžadují zvláštní přístupy. V širším slova smyslu je aktivita na síti odrazem životních postojů i kreativních podnikatelských strategií.

Na formální a bezobsažné příspěvky nejsou uživatelé příliš zvědaví, ba naopak. Uživatelé očekávají komunikativní i otevřený přístup, ale pokud se majiteli profilu podaří, tak mu zajistí virtuální slávu a nesmrtelnost. Musíme si uvědomit, že ať chceme či nikoliv, v sítích již lapeni jsme. Nejde jen o síť v elektronické podobě, ale i síť přirozené či neformální, do nichž všichni náležíme podle svých zájmů, školy, zaměstnání, rodiny i dalších kritérií. A podle citace z jedné české pohádky „Co jednou peklo schvátí, to už nikdy nenavráť“, lze konstatovat, že podnikání již do sítí chyceno bylo a těžko se z nich někdy vymaní.

Ing. Jiří Mann, MBA

Místopředseda OHK Most

Slovníček:

V oblasti sociálních sítí nalezneme i řadu pojmů, na něž se vzhledem k rozsahu článku nemohla dostat řada. Připomeňme si tedy nejdůležitější z nich:

- sociální weby – webové stránky sloužící přímo k vytváření sociálních sítí,
- blogy – jedna z prvních podob sociálního média vytvořená pro psaní krátkých článků,
- wiki – zahrnují encyklopedický obsah vytvářený uživateli,
- podcasty – audio a video obsah nabízený uživatelům po přihlášení k odběru,
- diskusní fóra – tematická sociální a oborová média,
- obsahová média – slouží výhradně k šíření či sdílení multimediálního obsahu mezi uživateli,
- microblogging – sociální weby vhodné především pro použití v mobilních zařízeních.

Foto z Ústeckého regionu: Děkaný kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mostě

Načtenuto... od Lucie Bartoš

KDO CHCE PSA BÍT, HŮL SI VŽDYCKY NAJDE aneb KDYŽ SE DVA HÁDAJÍ, VLÁDA SE SMĚJE...

Minimálně jednou ročně někdo nezasvěcený do médií manipulativním způsobem prohlásí, že „všichni“ podnikatelé mají své živobytí snazší než zaměstnanci a že odvádějí do společné kasy čehosi méně. Pomiňme, že je to neférová rána do srdce pro ty jednotlivce, kteří obětují své víkendy, aby poctivě uživilí rodinu (nebo se jim přiči vzdát svůj „boj o práci“ vyplněním žádosti o sociální dávky). Téma výhodnosti podnikání fyzických osob kontra pracovního poměru je předkládané s řadou přidružených dezinformací, přitom pozbývá smyslu z několika důvodů. Vyvoláváním traskavosti mezi pracujícími lidmi se jen dáváme všanc těm, na které by přitom někteří nejraději plivli, pokud by to nebylo za hranici slušnosti. Je to podle mne jako v pohádce. Jak to myslím? Dočtete do konce – není to žádná melancholická pointa. Vždyť v báchorkách pro děti je nejvíc moudra, všimli jste si?

DĚLIT HRUŠKY JABKAMA NEJDE

Letos tomu nasadil korunu předseda ČMKOS Josef Středula, když zaútočil na živnostníky tvrzením, že OSVČ platí o dvě třetiny méně do zdravotního systému, než kolik tam putuje od lidí v zaměstnaneckém poměru. Bez potřeby jakékoliv averze vůči panu Středulovi to byla ovšem příkladná zavádějící nepravda, kdy stačí lidské smečce předhodit jakékoliv číslo A (které jí rozproudí krev v žilách), aniž by se řeklo nutné číslo B.

Živnostníci totiž odevzdávají do zdravotního systému naopak 3x více, než kolik z něj jako pacienti odčerpávají, vyplývá ze statistiky pojišťoven. Zjišťoval to a potvrdil server Podnikatel.cz – v případě Všeobecné zdravotní pojišťovny, největší tuzemské pojišťovny v ČR, OSVČ do systému zdravotního pojištění odvádějí dokonce dvojnásobek, než za ně zdravotní pojišťovny zaplatí na zdravotních nákladech. Z podkladů, které dostal od pojišťoven, totéž vyplývá například u Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank a pojišťoven a stavebnictví. Pokud se takové „mýlky“ dopustí šéf ZAMĚSTNANECKÝCH odborů, je to faux-paus minimálně v tom, že je – jako lobbista ryze jedné strany – jaksi ve střetu zájmů.

Bylo by skutečně snadné dopustit se provokativních invektiv proti zaměstnancům (ve srovnání s OSVČ) a bájit, jak je skvělé mít placenou dovolenou, hrazené přesčasy a trávit třetinu pracovní doby povídáním u kávička (podpořit to průzkumy, podle nichž z 8hodinové doby zaměstnanci skutečně pracují v průměru jen 5 a někteří si chodí „do práce odpočinout“) nebo prostě jen skloňovat, v čem si Středula pořádně naběhl, tedy interpretovat, že dle jeho úvah by zaměstnanci měli dostávat jen 1/3 sádry...

Nehledě na to, že za zaměstnance platí **zaměstnavatel, jímž mohou být i OSVČ** (platí tedy dvojitá platba). Za mnohé zaměstnance navíc neplatí nikdo, protože jejich zaměstnavatelé (třeba i OSVČ) jsou v tomto směru **dlužníky**. Stačí se podívat na Seznam dlužníků, který pojišťovny na svých stránkách zveřejňují. Jak by to pan Středula u zaměstnanců řešil se sádrou či srdeční chlopní v tomto případě?

DISKRIMINACE DĚTÍ ANEB VÝZVA PO FORMULOVÁNÍ „MÝTŮ A FAKTŮ“

Já ale určitě nechci směřovat k k pointě přizívání znesvářených stran, které po sobě nenávisně a nesmyslně plivou, jak Kapuleti a Montekové ve hře „Romeo a Julie“. Přesto bych nejen panu Středulovi ráda předložila o nějaký ten fakt navíc:

Je známou věcí, že OSVČ vesměs formálně nemarodí (nechodí si k lékaři pro neschopenku), tedy nečerpají peníze z nemocenského pojištění. To ale není vše... Co totiž tolik známo není, je: OSVČ, která si hradí nemocenské pojištění, **nemá** – oproti zaměstnanci, což stanovuje zákon – nárok na ošetřovné člena rodiny neboli tzv. **paragraf na dítě**. Nepřipadá vám to jako diskriminace dětí? Kdy shodně **oba rodiče hradí nemocenské pojištění, ale jen dítě jednoho má nárok** na podporu péče rodiče v nemoci. Druhé ne, protože jeho rodič sice pracuje, ale ne formou HPP? Mně to tedy diskriminující připadá.

Doufám proto, že v době apelování na „prorodinnou politiku“ a government „přátelský rodině“ nezůstanu názorovým solitérem, kterému pak slovní apely o podpoře podnikání, o podpoře rodiny a o rovných příležitostech připadají jako nešikovné plácnutí do vody.

Mohli bychom pokračovat řadou dalších faktů, která prokáží – minimálně – to, že solidárnost OSVČ vůči celému systému je dostatečná, například: • Do systému odvádí OSVČ i sociální pojištění, a to 29 % vyměrovacího základu (minimálně 50 % daňového základu), zaměstnanec ze svého dílu 11 % vyměrovacího základu. Má-li OSVČ zaměstnance, odvádí ještě i 34 % z jeho vyměrovacího základu. • **Starobní důchod** má nižší než zaměstnanci, protože se vypočítává z vyměrovacího základu, jímž je jen 50 % zdanitelného základu, u zaměstnanců ze 100 % hrubé mzdy... V sérii publikací „Mýty a fakta“, která kdysi mostecká hospodářská komora začala zpracovávat, by téma OSVČ myslím mohlo dostat prostor. Bez cíle povyšovat se nad jinou skupinou. Bez ukazování prstem na kohosi, kdo by měl být sražen na kolena, aby se OSVČ cítily lépe. Prostě fakta, vycházející z formy práce a české **legislativy**, kterou je třeba v mnoha směrech ještě pilovat (*více na eTema*).

PROČ ALE NAKONEC NESROVNÁVAT! ANEB CÍLENĚ ŽIVENÝ SPOR

Řada OSVČ sama zaměstnává další pracovníky. Komunita OSVČ je tak jedním z velkých „zaměstnavatelů“ v ČR. Pokud bychom vycházeli z této premisy, můžeme hned na začátku jakoukoliv debatu a spory jednoduše utnout. Ona ta „srovnávání“ jsou jen zástěrkou k odvrácení pozornosti od skutečného jádra problémů a trápení, která lidé v dnešním systému mají.

Přesně jako jistý moment v pohádce „Nesmrtelná teta“ o tom, jak se Štěstí a Rozum přou, kdo je pro lidi potřebnější. – Ovládnutí pozice zámku se pak ideálně daří Závisti, která spřádáním svých nekalkulovaných záměrů a využitím rozkolu **poštve jednoho proti druhému**, aby sama usedla na trůn a ti „dole“ ať řeší závistivost mezi sebou. Ne nadarmo koneckonců už hodně dávno vzniklo přísloví „Když se dva perou, třetí se směje“.

Je to přesná paralela na nás jako obyvatelstvo na jedné straně a ty, kteří hýbou provázky, aby nás nasměrovaly tam, kam potřebují. Zejména odvrátit pozornost od sebe. Od toho, že „ti nahoře“ věci ovlivňují a ideální výhybkou je poštvat jedno skupinu proti druhé. (Pohádka v televizi samozřejmě skončí happyendem – prozřením.)

Kam proto společně obrátit pozornost? A) Na ty, co vůbec NEPRACUJÍ a činí tak cíleně, tedy odebírají ze státní kasy nespravedlivě a nesolidárně, a zejména: B) na zákonodárce, kteří rozhodují o podmínkách pro podnikání, o minimální mzdě, o obsahu legislativy, která je terčem kritiky.

Místo hádek a rozkmoťování mysleme na to, že **pokud někdo pracovat CHCE**, měla by se mu k tomu uvolnit cesta: **Musí 1) existovat pracovní místa za důstojný plat a zároveň 2) musí být možnost podnikat** za důstojných podmínek bez snahy úřadů podnikatele sankcemi oškubovat, byrokracií udupat, a tak ho vrátit do oběhu frustrovaných nezaměstnaných (kteří hledají práci v regionu s nejvyšší nezaměstnaností a nedejbože přemýšlejí, jak co nejvíc vyčíst ze sociálních dávek, aby splatili své dluhy z podnikání). **Prostě otevřete oči: OSVČ i zaměstnanci jsou těmi, kteří pracují. Negativní pozornost patří přeci těm, kteří pracovat NECHTĚJÍ. A těm, kteří podmínky pro práci NEVYTVOŘÍ.**

Lucie Bartoš

www.facebook.com/luciebartos

„Mistrovské zkoušky“ dnes

„Maturita má v českém kontextu dlouhou tradici a myslím, že zde má své nezastupitelné místo. Zároveň je však zřejmé, že se dnes maturuje i na oborech, u kterých je potřeba maturitní zkoušky velmi diskutabilní, o čemž už jsme mluvili. Podle mne však není řešením u těchto oborů maturity bez náhrady zrušit. Proto přicházím s mistrovskými zkouškami, které by měly být stejně prestižním výstupním certifikátem, a které by zároveň odrážely skutečnost, že všechny obory středoškolského vzdělání prostě nejsou stejné. To ale neznamená, že nejsou stejně důležité.“

„Odborné zázemí systému jsem začal budovat neprodleně po svém nástupu do čela resortu školství. Za tímto účelem jsem také ustavil Národní kulatý stůl k odbornému vzdělávání, který zahrnuje všechny klíčové aktéry, včetně zástupců Hospodářské komory ČR.“

Marcel Chládek, Ministr školství mládeže a tělovýchovy (TEMA č. 2.2014)

Mistrovská zkouška – stav příprav

Mistrovská zkouška by měla být postupně vytvářena ve třech oblastech – mistr řemesla, provozní mistr, mistr odborného výcviku.

V současnosti jsou připravovány první standardy v oblasti řemesel.

Mistrovskou zkoušku oblastí řemesel vnímá Hospodářská komora ČR jako nástroj umožňující garantovat kvalitu řemeslných činností. Zviditelnění a ocenění „mistrů řemesla“ je zároveň jedinou cestou profesního postupu (vzhledem k absenci profesního /kariérního růstu v porovnání s jinými „neřemeslnými“ profesemi). Mistrovská zkouška by měla přinést i zvýšení společenské prestiže – zejména absolventů oborů vzdělání s výučním listem, ale i ostatních absolventů oborů vzdělání s maturitní zkouškou. Mistrovská zkouška bude i vhodným motivačním nástrojem pro zvýšení zájmu o tyto obory vzdělání.

Mistrovská zkouška bude zařazena do 5. nebo případně do 6. stupně EQF (Evropského rámce kvalifikací), což by nositelům otevřelo přístup k vyšším formám vzdělání, zejména v terciárním sektoru.

Lze rovněž očekávat mezinárodní srovnatelnost a uznatelnost mistrovských zkoušek a absolventi se s ní budou moci prokazovat na evropském trhu práce.

Pro zákazníka by Mistrovská zkouška měla přinést záruku kvalitní práce, pocit jistoty a důvěry při zadávání zakázek.

K realizaci bude využit zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání. Kvalifikace mistrů (řemesla, provozního a odborného výcviku) budou zakotveny v Národní soustavě kvalifikací, kde stejně jako ostatní kvalifikace budou mít své standardy, podle nichž budou probíhat zkoušky. Obsah standardů bude navazovat na obsah příslušných oborů vzdělání a vznikne ve spolupráci resortu školství a příslušných sektorových rad. Vytvořené kvalifikace budou zařazeny do příslušných úrovní EQF a národního rámce kvalifikací.

Zavedením mistrovské zkoušky se Česká republika hlásí k evropskému trendu podpořenému EQF Advisory Group, která doporučuje členským zemím EU řešit mistrovskou zkoušku v rámci implementace Evropského rámce kvalifikací (EQF) a národních rámců

kvalifikací. Jsou přitom akceptovány různé přístupy vyplývající z národních specifik. S tím souvisí potenciální benefit mistrovské zkoušky, kterým je mezinárodní srovnatelnost a uznatelnost kvalifikace „mistr“ zejména ve středoevropském regionu.

Principy realizace mistrovských zkoušek

Základním principem je ukotvení spolupráce škol a zaměstnavatelské sféry reprezentované Hospodářskou a Agrární komorou. Školy způsobilé účastnit se mistrovské zkoušky budou uvedeny v „registru mistrovských škol“. Hospodářská a Agrární komora jsou reprezentanty profesních organizací (společenstev, cechů, svazů), jejichž prostřednictvím zajistí Komory průběh zkoušek. Jedná se zejména o zajištění zkušební komise (doložení požadavků na odbornou způsobilost stanovenou v hodnotícím standardu).

Zkouška z mistrovské kvalifikace bude probíhat před minimálně tříčlennou komisí, kterou bude tvořit:

- odborník se znalostmi a praxí ve výuce, zpravidla nominovaný školou, která bude vedena v registru mistrovských škol

- odborník s praktickými zkušenostmi v oboru, zpravidla nominovaný profesní organizací (společenstva, cechy, zaměstnavatelské svazy)
- odborník, který je schopen ověřit základy ekonomiky, personalistiky a legislativy

V Národní soustavě kvalifikací bude vytvořen „hodnotící standard mistrovské kvalifikace“, který specifikuje požadavky odborné způsobilosti jednotlivých členů komise. Standard dále stanoví materiálně technické vybavení.

Vznikne „registr mistrovských škol“, do kterého budou zapsány všechny školy, které pro příslušnou mistrovskou kvalifikaci splní požadavky hodnotícího standardu na MTZ a odbornou kvalifikaci svých zástupců. První skupina standardů bude vytvořena pro obory:

malíř, lakýrník, tapetář
tesař,
kamnář,
čalouník,
kuchař

RNDr. Zděnek Somr
Viceprezident HK ČR

Foto z Ústeckého regionu: rekultivace na Mostecku

OSVČ, živnostníci a řemesla v českém kapitalismu

Živnostníci spolu s lékaři, lékárníky a učiteli stáli v čele obecních zastupitelstev a do obecních rad přinášeli zdravý rozum a dnešními slovy řečeno ekonomický pohled. Obecní zakázky spravedlivě rozdělovali místním, neboť místní vytvářeli hodnoty a platili daně v místě. Především to však byli lidé svobodní, kteří sice museli platit daně vrchnosti, nemuseli však robotovat a směli se s mírným omezením stěhovat. Všichni byli mistry svého oboru, kteří svou práci měli rádi a byli hrdí na dokonalost svého díla. Tento model přežil středověk i průmyslovou revoluci. Co nepřežil, byl nástup komunistické moci. Můžeme jen spekulovat proč čeští komunisté v čele s řemeslníkem – truhlářem Gottwaldem tak zatočili právě s živnostníky. Byla to snad osobní msta člověka, který nedokázal sám podnikat, a proto se dal na politiku nebo v Čechách obvyklá závist, co zcela zdecimovalo živnostenský stav u nás. V okolních komunistických zemích byly živnosti povoleny a komunismus ve východní Evropě přežily.

Listopadový konec vlády komunistické strany v roce 1989 otevřel naděje pro svobodomyšlné a podnikavé lidi v Československu. Lidé se vrhli do živnosti. Předpokládali, že budou konečně svobodní a budou se mít dobře. Při malé privatizaci se předháněli v koupi obchodů, restaurací a provozoven za obrovské sumy, které mnohým z nich

Živnostníci a řemeslníci byli již od středověku páteří měst, v nichž provozovali svou živnost či řemeslo. Jen díky jejich péči, fortelu a obchodním dovednostem města vzkvétala. K rozkvětu řemesel nemalou měrou přispívali cechy, které tuto formu podnikání regulovaly. Léty vypožorovaly, kolik živnostníků určité profese se ve městě užíví. Bedlivě sledovali kvalitu, kterou jednotliví členové cechu nabízeli zákazníkům, řešili spory, dbali o řádné postupy při vzdělávání učedníků, dohlíželi na tovaryšské a mistrovské zkoušky a pomáhali si navzájem v dobách těžkých.

zlomily vaz. Ti, kteří šli do nájmu prostor, museli platit přemrštěné nájemné proto, aby zadlužení majitelé nemovitostí mohli platit úvěry a z nájmu provozoven dotovat regulované nájemné ve vyšších patrech nemovitostí, v nichž byla provozovna. Na radnice usedli sice vzdělání lidé. Většinou však bez jakékoliv představ jak ochránit malá řemesla a živnosti ve městě. Někteří i úplatní. Díky jejich neznalostem, lhostejnosti a nezájmu se začali ve městech stavět super a hypermarkety, které v krátké době obchodníky ve městech větší části nebo úplně zlikvidovali. Velmi složitá situace byla i v nových městech, mezi které patří i Most. Zde prostě provozovny vhodné pro živnostníky, nebyly vůbec nebo jen v omezené míře. Lidé podnikali v kočárkárnách a v okrajových částech měst. Sem si zákazníci jen velmi těžko hledali cestu.

Další ranou živnostem je totální úpadek učňovského školství. Noví řemeslníci nejsou, ti co podnikají poslední čtvrtstoletí, přicházejí do důchodového věku a nemají nástupce. Cechy nebyly obnoveny a Hospodářská komora, která by je měla nahrazovat má tak omezené pravomoci, že přes veškerou snahu nedokáže zabránit přílivu neumětelů a dobrodruhů všech kategorií, kteří se vrhají do živnostenského podnikání buď bez zkušeností, nebo jakýkoliv znalostí. Stát je liberální ve vydávání živnostenských oprávnění. Regulovaných oblastí živnostenského podnikání je pramálo. Nikdo neověřuje skutečné znalosti člověka, který se stává živnostníkem. Stále se oháníme dogmatem, že trh, to vyřeší sám.

Kritickou dobou pro živnostníky, byla hospodářská krize. Zákazníci přestali hledět na kvalitu a začali sledovat pouze cenu. V konkurenci nadnárodních společností nemohla velká část živnostníků přežít. Živnostníci jsou často bezúročnými záložnami velkých firem. Nakoupí materiál, provedou práci a potom měsíce čekají, až se manažerům velkých firem zachce zaplatit. Stát si samozřejmě hned přisadí. DPH zaplatí hned, to že jsi nedostal zaplacen je tvoje riziko podnikání. U soudu ti

rovnou řeknou, že vymáhat malé částky pod 20 000 Kč nemá smysl, protože soudní výdaje jsou vyšší. Až však jednou živnostník půjde do penze, zdaní všechny neuhrazené pohledávky, které za svůj živnostenský život nasbíral, jako by je dostal zaplacené.

Nejhorší jsou však opakující se útoky ze strany závistivých státních úředníků a odborářských předáků. Jejich poukazování na ty, kteří se nebudou bránit, protože na to nemají čas ani peníze, je ukázkou zbabělosti. Snáze se kritizují živnostníci než velcí zaměstnavatelé, kteří sponzorují naši partaj nebo mi občas koupí hodinky za 100 000. Proč to vlastně ti lidé ještě dělají? Především proto, že jsou svobodní. Oni rozhodují o své budoucnosti. Oni řídí svou práci. Oni vědí, že pomocná ruka začíná v jejich rameni. I přes všechna negativa lze pozorovat současný trend, kdy vysokoškolsky vzdělaní lidé, kteří poznali práci v kanceláři pro šéfa z druhého konce světa, lidé s velmi dobrými platy pochopili, že svoboda je jedině u firmy, kterou vedou sami se svými nejbližšími. Firmy, kde o všem rozhodují a nemusí se spoléhat na nikoho jiného. Velká města se začínají takovými to firmami plnit. Postupně se objevují první vlašťovky i na menších městech. Budoucnost naší společnosti je v živnostnících. V lidech, kteří si najdou práci pro společnost sami a nebudou spoléhat na stát.

Stát by měl na oplátku dát tomuto trendu jednoznačnou prioritu a pomoci. Ne úlevami, ale legislativou, která nebude delegovat povinnosti úředníků na živnostníky. Důsledným ověřováním dopadů přijímané legislativy na občany a neprotěžováním velkých korporací a rozdáváním zahraničních pobídek. Rozšířením pravomocí hospodářských komor na úroveň jaká je v Německu či Rakousku.

Jedna věc je latku zvedat, jiná je přes ní skákat. Jedna věc je kázat vodu, druhá pak pít víno. Jedna věc je na OSVČ se dívat, druhá pak jím být. Zkrátka na názor na obživu jako OSVČ jsme se zeptali kolegů z různých oborů. I když nelze mluvit o reprezentativním vzorku, za přečtení to přesto stojí. Redakce

Profese	Proč jste OSVČ?	Co považujete v podnikání OSVČ za příjemné?	Co vás nejvíc rozčiluje?
Cestovní ruch	pracovní aktivity nelze vykonávat bez ŽL	organizace pracovní doby, samostatné rozhodování	administrativní zatížení, přístup státu k OSVČ, nové povinnosti OSVČ od 2016
Účetní, lektorka	možnost organizovat sama sebe, mám větší možnost výdělků	volná pracovní doba, dělám práci, která mě baví a které rozumím	dotazníky, neznalost úředníků, zbytečné papírování
IT, programátor	jsem svým vlastním šéfem	možnost realizovat jakýkoliv nápad	úředníci
Majitel posilovny	zabezpečení práce pro sebe a svoji rodinu, možnost vybudovat vlastní firmu, myšlenka nezávislosti	jsem svým pánem, plná zodpovědnost za svá rozhodnutí, jednání s lidmi a možnost neustálého vylepšování	administrativa spojená s výkonem OSVČ
Obchodník	vidina perspektivy, svobody rozhodování v roce 1990	jak si to člověk udělá, takové to je, se všemi klady a zápory	platební morálka odběratelů, byrokracie, malá podpora státu, zdoluhavé soudní řízení
Odborný poradce	z nouze, vytvoření pracovního místa vzhledem k problematice trhu práce, obživa	plánování podle představ, okolností, organizace práce, nepravidelný cyklus – pestrost	přístup státu, platební morálka odběratelů
Floristka	vytvoření pracovního místa, nezaměstnanost	dělám to, co jsem vždy chtěla dělat	poplatky
Elektrikář	brigáda, přivýdělek k současnému zaměstnání	jsem sám sobě šéfem, vážení si volného času, OSVČ si může kdykoliv stanovit pauzu	daně, neustále se měnící předpisy a zákony
Masérka	velká nezaměstnanost, dlouholetá praxe ve svém oboru, flexibilní zaměstnání	rozmanitost, flexibilita	shánění nových klientů, nestálý výdělek

Školou to nekončí, ale začíná – projekt OHK Most „Rodinná firma“

České a zejména živnostenské podnikání řeší pro uchování své existence celou řadu problémů. Jedním z nich je zachování tradice rodinných firem, které mimo jiné ohrožuje generační problém, kdy zakladatelé firem se postupně dostávají do důchodového věku a jejich potomci nemají předpoklady ani zájem převzít vedení firmy, podnikat a rodinnou firmu (živnost) dále rozvíjet. Jedním z důvodů, proč tato situace nastává, jsou chybějící podnikatelské kompetence absolventů našich středních a vysokých škol z oborů jiného než ekonomického a manažerského zaměření.

Český vzdělávací systém tedy vychovává odborně vzdělané jedince, ale nepřipravuje děti podnikatelů k převzetí firem jako fyzická osoba a ani je nepřipravuje k členství v orgánech podnikatelských organizací. Velmi výrazně se toto projevuje zejména v technických oborech. Během doby řádného studia nelze ani kombinaci těchto odborností zvládnout a obecně lze konstatovat, že ve společnosti chybí typ vzdělání, který připraví absolventa po absolvování zejména technických oborů všech stupňů na převzetí a vedení rodinné firmy.

Cílem a ambicí Okresní hospodářské komory Most (dále jen OHK Most) je proto zpracování a pilotní ověření vzdělávacího programu, který připraví děti podnikatelů, ale i další mladé lidi s ambicí zakládání malých firem, jako alternativy k zaměstnání, k řízení firem jako fyzické osoby a připraví je také k členství v orgánech právnických osob.

Konkrétní cíle:

- Pro absolventy středních škol převážně technického zaměření připravit cca jednoroční vzdělávání dohodnutou formou, jehož cílem bude příprava absolventa pro vstup do podnikatelského prostředí.
- Pro absolventy vysokých škol připravit dvousemestrální nástavbové komorové studium, jehož cílem bude příprava absolventů pro vstup do podnikatelského prostředí a také pro výkon činnosti členů statutárních orgánů obchodních společností.
- Zvážit možnost nabídky tohoto typu vzdělání pro politiky vstupující v rámci své politické činnosti do orgánů společností ve vlastnictví státu a obcí

Přípravná fáze projektu byla zahájena již v březnu 2014. V současné době jsou zpracovávány návrhy pro koncipování vzdělávacích programů na úrovni SŠ a VŠ. Zároveň probíhá sondáž a sběr informací týkajících se zájmu o programy ze strany cílových skupin a o možnostech podpory a financování projektu.

V první polovině roku 2015 se předpokládá zpracování a připomínkování finálních verzí vzdělávacích programů pro pilotní ověření i zajištění podpory a finančního krytí.

Od počátku roku 2015 je věnována pozornost propagaci projektu s důrazem na zajištění dostatečného množství účastníků cílových skupin. Vlastní pilotní ověření vzdělávacích programů je potom plánováno ve školním roce 2016/2017. Skupina absolventů SŠ (cca 15 až 20 osob) bude vzdělávána na Soukromé střední škole pro marketing a ekonomiku podnikání, s. r. o. a skupina absolventů VŠ (cca 10 až 15 osob) na Vysoké škole finanční a správní, o.p.s. ve studijním středisku Most. Po ukončení pilotních vzdělávacích kurzů (červen 2017) budou oba vyhodnoceny a dle výsledků tohoto procesu bude provedena případná korekce obsahu a délky navržených vzdělávacích programů. V průběhu projektu bude sledován dopad jeho výsledků na zúčastněné skupiny, jeho průběh bude monitorován a průběžně vyhodnocován.

V následujícím období bude vyvinuta snaha o zařazení vzdělávacích programů do stabilního systému uznávání a certifikace vzdělání.

Autorem a iniciátorem projektu (předkladatelem a případným příjemcem podpory) je tedy Okresní hospodářská komora Most:

- Předseda OHK Most (zadavatel a iniciátor projektu)

- Gestor OS vzdělávání při OHK Most
- Úřad OHK Most – administrace.

Partnery projektu jsou:

- Soukromá střední škola pro marketing a ekonomiku podnikání, s. r. o.
- Vysoká škola finanční a správní, o. p. s., studijní středisko Most

Patrony a podporovatelé projektu jsou:

- Odbor školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Ústí nad Labem
- Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem – vedoucí oddělení zaměstnanosti

Autorem dokumentů v gesci ředitelky úřadu OHK Most je:

- Úřad OHK Most

Vysoká škola finanční a správní, o.p.s., kterou v projektu zastupují má svoji roli především v koncipování a realizaci pilotního ověření dvousemestrálního studia pro absolventy VŠ. S ohledem na časové možnosti účastníků je navrhována kombinovaná forma studia, která sestává z řízených konzultací ve vzdělávacím zařízení, distančních opor a samostudia. Přímá výuka (konzultace) by probíhala v 90 minutových blocích v rozsahu cca 45 bloků za semestr, tj. 90 bloků za celé studium (mimo řízené praxe). Časová dotace na jednotlivé výukové moduly, případně jejich doplnění bude ještě upřesněno po konzultaci s odborníky. Každý modul bude zakončen písemným testem a součástí ukončení studia bude sepsání samostatné písemné práce spojené s obhajobou.

Pro bližší ilustraci obsahu námí navrženého vzdělávacího programu dále uvádím přehled plánovaných základních výukových modulů:

- Řízení podniku
- Modely řešení základních podnikatelských propočtů
- Psychologie a sociologie v podnikání
- Rizika v podnikání a managementu
- Role a postavení HK ČR – zákon 301/1992 Sb.
- Základy firemního práva včetně práva evropského
- Marketing, komunikace
- Cizí jazyk
- Souvislá firemní praxe

Ing. Josef Švec
jednatel Odborné sekce vzdělávání
při OHK Most

VŠFS

cesta ke zvýšení vaší hodnoty na trhu práce

Inzerce

Nemohli jste studovat bezprostředně po ukončení střední školy? Nemáte dostatek času? Nebojíte se výzev? A potřebujete si doplnit vysokoškolské vzdělání?

VYSOKÁ ŠKOLA FINANČNÍ A SPRÁVNÍ – STUDIJNÍ STŘEDISKO MOST

vám v akademickém roce 2015/2016 nabízí možnost zvýšení kvalifikace v kombinované formě studia v bakalářském i v navazujícím magisterském studiu v oborech:

- Řízení podniku a podnikové finance
- Veřejná správa
- Marketingová komunikace

A zcela nově pro vás připravujeme obor Kriminalisticko právní specializace.

Nabízíme atraktivní studijní programy, kvalitní výuku s kvalifikovanými pedagogy z praxe, příjemné a moderně vybavené prostory. Samozřejmostí je u nás individuální přístup ke studentům.

Rádi Vás u nás osobně přivítáme na dnech otevřených dveří **8. 4. 2015, 18. 4. 2015, 13. 5. 2015, 10. 6. 2015, 8. 7. 2015, 12. 8. 2015 a 9. 9. 2015**, po telefonické domluvě se můžete zastavit prakticky kdykoliv.

Vysoká škola finanční a správní, o.p.s.

Studijní středisko Most, 434 01 Most, Pionýrů 2806

Tel.: +420 476 707 722 | e-mail: most@vsfs.cz | www.vsfs.cz

Elektronická přihláška ke studiu na: <http://is.vsfs.cz/prihlaska>

my way

/vsfscz

@VSFS_Praha

vsfstv

LinkedIn

člen Společnosti škol

www.kouzelneskoly.cz | www.bankovniakademie.cz | www.vsfs.cz

VŠFS je držitelem ocenění kvality ECTS Label od Evropské komise.

Jedním z problémů, který se ve svých důsledcích podnikatelského prostředí velmi dotýká a znepríjemňuje život je problematika nárůstu drobné kriminality, jejíž zhodnocení se děje popravdě řečeno většinou přes segment malého podnikání. V tomto podhoubí vzniká skupina lidí, kteří kombinaci drobného přikrádání a současného čerpání sociálních dávek se celkem v životě pohodlně pohybují a vytvářejí propastný rozdíl mezi profitem z drobné krádeže a značnými škodami u postižených firm na druhé straně. A protože víme, že se rýsuje dohoda o spolupráci mezi Policií a Úřadem práce a protože nás to také zajímá, požádali jsme o názor místní Policii ČR.

Redakce

Krádeže kovů, kontroly sběren, spolupráce institucí, dávky hmotné nouze

Krádeže barevných kovů patří na Mostecku mezi poměrně rozšířenou majetkovou trestnou činnost. Jsou bohužel rostoucím problémem. Pachatelé této kriminality kradou kovy z veřejného osvětlení, mizí datové kabely v panelových domech, kanály ve městě, parapety za domů, zařízení v neobývaných bytech, části plotů u domů, výtahové součástky z kovů, plechy z horkovodů, kabely na dolech, tyče na vinohradech. Na Litvínovsku jsou časté krádeže v prázdných bytových jednotkách, zejména v lokalitě sídliště Janov. Předmětem zájmů pachatelů jsou zbytky zařízení bytů jako vodovodní ventily, baterie, radiátory ústředního topení, dokonce i celé kuchyňské linky a sporáky. Hamerští a litvínovští policisté často tyto domy kontrolují. Nemalé škody sběrači kovů způsobují v okrese Most obcím, českým drahám i důlním společností. Škody jdou řádově do desítek milionů korun. Další ekonomické škody vznikají drahám i zpožděním v dopravě. Krádeže kovů znepríjemňují životy i občanům, zahrádkářům, majitelům garáží, bytovým družstvům, firmám.

Policie v Mostě se snaží již několik let eliminovat tuto trestnou činnost. Provádí pravidelné kontroly sběren spolu s pracovníky živnostenského úřadu v rámci dlouhodobé spolupráce. Policejní hlídky kontrolují osoby, které míří ke sběrnám, zajímají se i o zboží, které je předmětem výkupu. To je však většinou již „zpracované“ a tím i anonymní a policie těžko bez markantů zjišťuje, odkud předmět, kabel, součástka pochází. Sběrači většinou uvádí, že věc někde našli odhozenou, což je ale dle policie nepravděpodobné. Stěží se někde bude povalovat litinový poklop od kanálu nebo pečlivě zpracovaný měděný kabel či nařezané trubky a parapety. Krádežemi kovů vzniká nejen hmotná škoda, ale v mnohých případech může dojít či došlo dokonce k ohrožení zdraví osob. To platí zejména o krádežích na železnici, na silnicích či ve výtahových šachtách. Pachatelé této kriminality jsou většinou osoby bez pravidelného příjmu, osoby z řad sociálně slabých. Někteří z nich mohou být závislé na sociálních dávkách. Ne všichni, co míří do sběren, jsou pachatelé trestné

činnosti. Ale mohou se jimi stát ze zcela jiného důvodu. Pobírající dávky si mnohdy neuvědomují, že pokud si někde vydělávají například sběrem šrotu, a současně pobírají dávky bez toho, aniž by o tom informovali úřad práce, se mohou dopustit i protiprávního jednání. Tvrzení, že nevěděli, neobstojí. Neznalost zákona neomlouvá, a při sjednávání žádosti o dávky hmotné nouze jsou žadatelé prokazatelně seznámeni s podmínkami, které stvrzují vlastnoručním podpisem.

Mostecká policie již od loňského roku úzce spolupracuje s mosteckým úřadem práce na odhalování osob, které si vydělávají a při tom pobírají neoprávněně dávky hmotné nouze. Za tímto účelem provádí kontroly sběren na Mostecku a zjišťuje, zda osoby, které odevzdávají šrot, zároveň pobírají sociální dávky. Žadatel o dávky v hmotné nouzi totiž prohlašuje v žádosti o příspěvek, že jeho majetkové poměry jsou takové, že mu neumožňují překonat nepříznivou situaci vlastními silami. Zároveň je seznámen s povinností písemně ohlásit příslušnému

úřadu, který o dávce rozhoduje, do 8 dnů změny o skutečnostech, které jsou rozhodné pro trvání nároku na dávku, její výši a výplatu. Pokud neohlášením rozhodných skutečností nebo jejich ohlášením po stanovené lhůtě dojde k tomu, že byla přiznaná dávka vyplacena neoprávněně nebo přeplacena, je žadatel povinen vzniklý přeplatek vrátit.

V případě, že žadatelé získají prodejem šrotu finanční prostředky, policie, která kontroly sběren provádí, informuje úřad práce. Ten poté zahájí správní řízení a seznámí osobu s podklady před vydáním rozhodnutí o vzniklém přeplatku a povinnosti vrátit neoprávněně čerpané sociální dávky. Poté věc předá policii k dalšímu šetření, zda se nejedná o podezření z podvodného jednání.

Mostecká policie šetřila od loňského roku několik případů podezření z tohoto podvodu a to díky dobře nastavené spolupráci obou orgánů státní správy. Podle způsobené škody pak případy kvalifikovala jako trestné činy nebo přestupky proti majetku.

Tři muži ve věku 28, 39 a 51 let, všichni z Mostu, nesplnili svou zákonnou ohlašovací povinnost, když nevedli změny rozhodné pro trvání nároku

na dávku pomoci v hmotné nouzi, a tím neoprávněně čerpali finanční prostředky ze státního rozpočtu. Nejmladší z trojice si v loňském roce vydělal 33 tisíc korun a od státu získal neoprávněně navíc na dávkách osm tisíc korun. Devětatřicetiletý Mostečan během pěti měsíců za sběr šrotu obdržel téměř patnáct tisíc korun a za tohoto období si nechal přeplatit dávku hmotné nouze ve výši 10 000 korun. Nejstarší z nich během pěti měsíců za sběr inkasoval 12 000 korun a úřad práce mu vyplatil navíc 11 000 korun. S ohledem na to, že všichni tři si byli vědomi své ohlašovací povinnosti, kdy úřadu práce nenahlásili změny rozhodné pro výplatu dávek do osmi dnů od jejich vzniku, policejní orgán všem třem sdělil podezření ze spáchání přečinu podvodu. Tyto tři případy šetří policisté ve zkráceném přípravě řízení. Desítky případů šetří mostecká policie jako přestupky proti majetku. Týkají se osob, které podvodným způsobem získaly nižší částky. Ani tyto osoby trestu neuniknou.

A jaký trest těmto osobám hrozí? V případě trestného činu podvodu budou potrestáni odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty. Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude

pachatel potrestán, byl-li za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán. Za přestupek proti majetku může přestupková komise obecního úřadu uložit přestupci pokutu do 15 000 korun.

Odhalování těchto podvodných jednání je velice náročné jak pro pracovníky úřadu práce, tak i pro policisty. Jde doslova o mravenčí práci, časově a mnohdy i procesně velmi sofistikovanou, kterou musí policisté i úředníci vykonávat při šetření jak ve sběrnách, tak při následném vyčíslování přeplatků neoprávněně čerpaných sociálních dávek a jejich navrácení do státního rozpočtu.

Pocit nedostatečné kontroly státu ve věci zneužívání sociálních dávek je zejména v našem regionu příčinou nevráživosti mezi lidmi, záminkou k různým protispolečenským vystoupením a spouštěčem extremistických nálad. I z tohoto pohledu nabývá slibně se rozvíjející spolupráce orgánů státní správy na významu.

Ludmila Světláková
Policie ČR, územní odbor Most

inzerce

VĚDA PRO ŽIVOT, ŽIVOT PRO VĚDU

Projekt OP VK 2.3 reg. č. CZ 1.07/2.3.00/45.0029

Řešitel:

Centrum pro studium vysokého školství, v.v.i.

Spoluřešitel:

Fakulta výrobních technologií a managementu UJEP
Ústí nad Labem

Fakulta dopravní, ČVUT Praha, pracoviště Děčín

VOŠ a SPŠ strojní, stavební a dopravní, Děčín

SŠ technická, gastronomická a automobilní, Chomutov

ISŠ technická a ekonomická, Sokolov

Gymnázium Cheb

Gymnázium Děčín

V rámci projektu „Věda pro život, život pro vědu“, zaměřeného na systematickou přípravu lidských zdrojů na středních, vyšších odborných a vysokých školách a na cílenou a metodickou podporu vzdělávání v přírodovědných a technických oborech, se uskutečnilo 17. prosince 2014 setkání studentů a učitelů středních škol na půdě univerzity v Ústí nad Labem pod názvem „Technika má budoucnost!“. První část tvořil seminář zaměřený na jednotlivé oblasti výzkumu, jejich aplikace v průmyslu a současné využití pro zvýšení kvality výuky. Jednalo

se o nové technologie a materiály, výrobu součástí, nové postupy ve stavbě strojů, logistiku moderní výroby a energetiku.

Druhou část tvořil workshop uspořádaný v laboratorních fakultě. Zde se účastníci seznámili s nejnovějšími postupy, zařízeními pro vývoj a analýzu materiálů, prováděním vysoce přesných měření rozměrů

a jakosti součástí, zvyšováním přesnosti ve výrobě, nedestruktivními zkouškami materiálů a dalšími oblastmi výzkumu pro průmyslovou výrobu.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Ústecký kraj

Podpora vzdělávání v oblasti chemického průmyslu – jako moderního a čistého odvětví

Na podnět hejtmana Ústeckého kraje byla před více než rokem Krajskou hospodářskou komorou Ústeckého kraje ustanovena Odborná pracovní skupina pro chemický průmysl v Ústeckém kraji. Dlouholetá tradice chemického průmyslu v kraji a také fakt, že je Ústecký kraj, jako jediný kraj v České republice členem Evropské sítě chemických regionů (ECRN) bylo důvodem, že do pracovní skupiny postupně přistoupily všechny strategické chemické podniky v kraji, výzkumná pracoviště, vysoké a střední školy zabývající se oborem chemie a další regionální partnery. Významným členem této pracovní skupiny je i Svaz chemického průmyslu České republiky. V souladu se strategickými cíli Ústeckého kraje byly stanoveny dílčí cíle pracovní skupiny, a to Evropská a Česká legislativa, energetika, nedostatečná dopravní obslužnost, nedostatek kvalifikované pracovní síly a efektivní čerpání z prostředků evropských fondů. Jednotlivá témata byla rozpracována a řeší se koordinovaně jak na regionální, národní i nadnárodní úrovni.

Jedním ze stěžejních problémů je zmiňovaný nedostatek kvalifikované pracovní síly v oblasti chemického průmyslu. Tuto problematiku by měla v Ústeckém kraji částečně řešit Regionální sektorová dohoda Ústeckého kraje pro chemický průmysl, která se v současné době tvoří v rámci projektu „Sektorové dohody jako nástroj sociálního dialogu při řešení dlouhodobých problémů v oblasti rozvoje lidských zdrojů“, který realizuje Svaz průmyslu a dopravy České republiky. Sektorová dohoda je gentlemenská dohoda mezi zapojenými aktéry, ve které se signatáři zavazují zrealizovat navržené kroky, které povedou k vyřešení definovaných problémů. Důvodů pro výběr oboru chemie v Ústeckém kraji bylo několik. Chemický průmysl je pro Ústecký kraj tradičním odvětvím, které zaměstnává významný počet pracovníků. Jedná se o obor perspektivní, který má podporu ze strany Ústeckého kraje. Přesto se obor potýká v oblasti lidských zdrojů s problémy. Značná část veřejnosti vnímá chemický průmysl jako „špinavé a nebezpečné“ odvětví a o práci v něm nemá zájem. Česká republika jako celek se potýká s nedostatkem kvalifikovaných pracovníků v technických oborech. Důvodem je nezáměr žáků a studentů o technické obory, kteří dávají přednost humanitně zaměřeným studijním programům. Na druhé straně odchází starší odborní pracovníci do důchodu. Stojíme tedy před dvěma

hlavními úkoly – potřebujeme zajistit dostatečné množství kvalifikované pracovní síly podle potřeb zaměstnavatelů a dále změnit vnímání oboru v očích veřejnosti. V rámci zmiňované Regionální sektorové dohody byly vydefinovány tyto cíle:

- Vytvoření vzdělávacího zázemí pro celoživotní vzdělávání
- Mediální podpora a propagace chemie jako moderního a čistého odvětví s cílem přilákat studenty na příslušné obory a zároveň udržet je následně v našem regionu

Další podpůrnou aktivitou financovanou z Evropských dotací je projekt UNIV 3, který řeší Národní ústav pro vzdělávání v Praze. Zákon č. 179/2006 Sb. umožňuje středním školám a dalším vzdělávacím organizacím zaměřit se na segment profesního vzdělávání. To může vrátit na trh práce profese, které chybí. Lidé tak budou moci využít při získávání profesních kvalifikací a u příslušných zkoušek dovednosti, které se během života naučili i mimo školu. V Ústeckém kraji například probíhá pilotní ověření profesních kvalifikací Chemický technik – operátor, Chemický technik – technolog. Další vzdělávání dospělých je jistě částečným řešením nedostatku kvalifikované pracovní síly, nicméně je nutné stále hledat cesty, jak oživit a atraktivit technické vzdělávání v primárním školství, a to jak ve středoškolském, tak

vysokoškolském. Tímto směrem se budou aktivitu Odborné pracovní skupiny nadále ubírat. Cílem je vytvořit národní či nadnárodní klastr, který by řešil podporu technického vzdělávání v oboru chemického průmyslu v Ústeckém kraji a nadále koordinovat a podporovat aktivity, jako jsou dny otevřených dveří, soutěže, olympiády apod.

Významným krokem v podpoře vzdělávání v oblasti chemie bylo vybudování nového moderního výzkumného centra UniCRE v areálu Chemparku Záluží, které budou kromě výzkumníků využívat i studenti nově založeného Univerzitního centra VŠCHT Praha – Unipetrol. Jedná se o první sídlo české státní univerzity v průmyslovém areálu, které nabízí unikátní propojení vysokoškolského studia s výrobními provozny. Nové výzkumné a výukové centrum vybuvoval Výzkumný ústav anorganické chemie/UniCRE, patří do skupiny Unipetrol, s finanční podporou Evropského fondu pro regionální rozvoj a státního rozpočtu České republiky.

Věříme, že aktivity, které jsou v Ústeckém kraji v oblasti podpory chemického průmyslu realizovány, osloví širokou veřejnost a chemie se opět stane vyhledávaným studijním oborem...

Ing. Martina Francířková
ředitelka úřadu KHK ÚK

K založení Odborné pracovní skupiny pro chemický průmysl v ÚK došlo v říjnu 2013

Zleva: hejtman ÚK Oldřich Bubeníček, předseda KHK ÚK Ing. František Jochman a ředitelka KHK ÚK Ing. Martina Francířková

Profesní další vzdělávání: Klíč k úspěchu pro podnikatele i spolupracovníky

Situace na trhu vzdělání se změnila. Jestli bylo pro mládež před lety obtížné získat učební místo na trhu vzdělání, tak dnes je obtížné obsadit všechna místa profesního vzdělávání, která podniky nabízejí. Příčinou jsou jednak demografické změny a jednak stoupající zájem mladých lidí o studium. V určitých oborech je proto pociťován vzrůstající nedostatek odborných pracovníků.

Kde ale brát a nekrást?

Nabízí se pohled do vlastních řad, reaguje na to vlastní personalistika. Je možné získat své pracovníky bez potřebného vzdělání pro doplnění vzdělání. Také by mělo být odborným pracovníkům nabízeno zvyšování kvalifikace a připravit si tak vlastní management. Takovým způsobem se dá zvýšit potenciál podniku. V ideálním případě to může vypadat takto: Mladý člověk se vyučí v podniku a pak v něm několik let pracuje. Tím se odborné a sociální kompetence dále rozvíjejí. Poté se profesně ale dále vzdělává. Tak zůstává podniku pracovní síla zachována a pracovník si může během rekvalifikace nadále vydělávat. V Německu je to typická cesta pro další vzdělávání pro funkci mistra, ekonoma či technika. Jedná se veskrze o náročnou profesní kvalifikaci, a tak se nacházejí mistři a bakaláři v německém kvalifikačním rámci (DQR) na stejné úrovni ve stupni 6.

V Průmyslové komoře IHK-Bezirk Halle-Dessau se otevírají absolventům rekvalifikací v dobách nedostatku odborných sil dobré karierní šance. Dokazují to výsledky 8. dotazníkové akce o rekvalifikacích, pořádané Průmyslovou a obchodní komorou Halle-Dessau. Na 70% dotázaných v jižní oblasti Sachsen-Anhalt uvádí, že absolvovaná rekvalifikace

byla pro ně přínosem a pozitivně působila na jejich profesní vývoj. Tato 8. dotazníková akce byla směřována na pracovníky, kteří absolvovali zvyšování kvalifikace v posledních pěti letech. Akce podala informace o motivaci účastníků na zvyšování kvalifikace a prokázala jejich karierní postup, který takto docílili. Příčinou zájmu o vyšší kvalifikaci byl pracovní vzestup, větší možnosti zvýšení mzdy, která není v jejich původním pracovním zařazení tak vysoko nastavena a navíc podléhá výkyvům. Udržení pracovního místa bylo zcela určitě také motivací, ve srovnání s minulými léty je však tato motivace již na ústupu. Výsledek dotazníkové akce byl tento: Vyplatí se individuální angažovanost. Na 65% těch, kteří uvedli pozitivní působení na svou profesní kariéru, dodalo také, že došlo k jejich profesnímu vzestupu nebo že mají větší podíl zodpovědnosti. Finančně si polepšilo 70% dotazovaných.

Podle očekávání informovalo o svém profesním růstu více mladých absolventů, než starších. Starším pracovníkům jde často o to, aby mohli již dříve získanou pozici lépe vykonávat. Ale také čtyřicetiletí informují o svém profesním vzestupu a o vyšších příjmech. Dá se říct, že spokojenost je na základě pozitivních faktů se zvyšováním kvalifikace dobrá. Na 75% dotázaných nyní usiluje

Dr. Simone Danek
Jednatelka
Odbor vzdělávání a rekvalifikací

o další vzdělávání. Celkem se dá říct, že by se každý zaměstnanec měl povzbudit k tomu, aby o novou kvalifikaci usiloval. V návaznosti na solidní duální vzdělávání má každý, kdo investuje do dalšího vzdělání, šanci na profesní postup. Z takových aktivit mají užitek přirozeně i podniky. V lepším případě se může společně profesní vzdělávání pracovníků plánovat, a tím se dosáhne pokrytí cílů jak ze strany zaměstnanců, tak i zaměstnavatelů.

inzerce

ZÁJEZDOVÁ DOPRAVA

Nabízíme pronájem autobusů pro:

- zájezdy po České republice i do zahraničí
- školní výlety
- závozy rekreačních středisek a dětských táborů
- závozy podnikových, kulturních i rodinných akcí
- Zaměstnanecká doprava

Máme dlouholeté zkušenosti se zajišťováním zaměstnanecké dopravy pro mnoho společností působících v Ústeckém kraji. Jsme schopni zajistit dlouhodobou pravidelnou dopravu zaměstnanců tak i dopravu na krátkodobé pracovní akce – montáže apod.

V případě zájmu nás kontaktujte 775 760 843.

Podnikatelský „šustrmat“

Ing. František Kružík

*Deficiente lege et consuetudinerecurrendum est ad rationem naturalem
(Chybí-li zákon a zvyk, je třeba se vrátit k zdravému rozumu)*

Většina živnostníků je více či méně závislá na nějakém druhu vozidla, pro většinu z nich je nezbytnou denní nutností něco někam dopravit nebo navštívit zákazníka, dodavatele materiálu, náhradních dílů, atd. To pochopitelně obnáší nemalé náklady za pohonné hmoty. Pro zajímavost se podívejme, jak se daně podílí na ceně paliva. Cenu PHM tvoří v rozpětí současných výkyvů cen ze 49 až 65 % daně – čím levnější je litr pohonných hmot, tím vyšší je podíl daně (viz tabulka 1).

Ve výsledku to znamená, že živnostník, který za rok najezdí mezi 15 až 35 tis. km, při průměrné spotřebě 7 l/100 km, utratí za pohonné hmoty mezi 37,75 – 85,75 tis. Kč, čímž zároveň zaplatí fiskálu 20–47 tis. Kč na spotřební dani a DPH.

Podají-li se mu, proseká se džunglí zákonů, vyhlášek a nařízení, poplatí vše, co musí a něco mu zbyde, fiskál se postará, aby znovu platil, protože mu prodá energii, která by nemusela být drahá, ale přesto drahá je, protože stát nebyl schopen vyhodnotit technickou a zejména ekonomickou nesmyslnost větrníků a fotovoltaických farem. A kdyby mu i potom na účtu něco zbylo, přihlásí se berňák. A pokud i tam to nějak dopadne a živnostník si bude chtít dát na oslavu doutníček a panáka, zjistí, že ten doutníček i frňan je zdaněn stejně jako ty pohonné hmoty, nebo dokonce ještě více. Šach a mat

Tabulka 1

Tabelace podílu zdanění 1 l benzínu v závislosti na konečné ceně v ČR

Cena bez daně	Spotřební daň	DPH (21%)	Daně celkem	Konečná cena	Podíl daně na ceně
9,47 Kč	12,84 Kč	4,69 Kč	17,53 Kč	27,00 Kč	65%
10,30 Kč	12,84 Kč	4,86 Kč	17,70 Kč	28,00 Kč	63%
11,13 Kč	12,84 Kč	5,03 Kč	17,87 Kč	29,00 Kč	62%
11,95 Kč	12,84 Kč	5,21 Kč	18,05 Kč	30,00 Kč	60%
12,78 Kč	12,84 Kč	5,38 Kč	18,22 Kč	31,00 Kč	59%
13,61 Kč	12,84 Kč	5,55 Kč	18,39 Kč	32,00 Kč	57%
14,43 Kč	12,84 Kč	5,73 Kč	18,57 Kč	33,00 Kč	56%
15,26 Kč	12,84 Kč	5,90 Kč	18,74 Kč	34,00 Kč	55%
16,09 Kč	12,84 Kč	6,07 Kč	18,91 Kč	35,00 Kč	54%
16,91 Kč	12,84 Kč	6,25 Kč	19,09 Kč	36,00 Kč	53%
17,74 Kč	12,84 Kč	6,42 Kč	19,26 Kč	37,00 Kč	52%
18,56 Kč	12,84 Kč	6,60 Kč	19,44 Kč	38,00 Kč	51%
19,39 Kč	12,84 Kč	6,77 Kč	19,61 Kč	39,00 Kč	50%
20,22 Kč	12,84 Kč	6,94 Kč	19,78 Kč	40,00 Kč	49%

Ačkoli všichni živnostníci, velcí i drobní podnikatelé dopředu tušili, že rok 2015 bude lepší než rok 2014, hned počátek roku 2015 potvrdil, ba předčil i ta nejhorší tušení těch nejpornějších pesimistů. Lidová tvořivost poslanců PS ČR dopustila další v nepřehledné řadě novelizací zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon). Mimochodem zákon o živnostenském podnikání, platný od 1. 1. 1992, byl od dne uveřejnění ve sbírce 138 krát novelizován, tj. v průměru 6 krát ročně... V projevech politiků se tomuto právnímu kutilství říká eufemisticky „stabilní legislativní rámec“.

Podnikatel – živnostník, který si dělá rozvalu svého podnikání maximálně na rok dopředu, protože má téměř jistotu, že ani základní zákon, podle kterého mu stát laskavě povolil podnikat, nezůstane beze změny, která může případně dosti razantně ovlivnit jeho živnost nějakým moudrým doplňkem, který živnost spolehlivě pošle do červených čísel. Např., že si bude muset pořídit kasu, která bude on-line 24 hodin denně, aby si úředník mohl ukrátit dlouhou chvíli a mezi svačinkou a obědem se ze svého PC podívat, jak mu to podnikání právě sype a jestli ten dareba živnostník nezapomněl zákazníkovi vtisknout do peněženky řádně vyplněnou účtenku. Plánovat na delší dobu než je jeden rok, je plýtvání vlastní energií a časem, protože nejméně se stejnou frekvencí se mění i zákony daňové, sumy nejrůznějších poplatků, pojištění a dalších položek, které musí živnostník ze zákona uhradit, ještě dříve nežli sám vydělá třeba jenom korunu.

na tři tahy neboli „šustrmat“. Stát přece musí dbát o to, aby živnostník žil zdravě a neutrácel za blbosti, ještě by měl zbytečné „roupy“.

Živnostník logicky začne přemýšlet, zda to má zapotřebí, dělat státu berana stříhaného do krve. A tak není divu, že mnoho živnostníků s tím praští a živnost pověsí na hřebík. Nebo, má-li na to nervy, přesune využívání svých schopností do šedé ekonomiky. Také jste si povšimli, že z Vašeho okolí mizí řemeslníci?

Chování státu k živnostníkům a podnikatelům, živícím se vlastníma rukama se plynule mění do stavu o jakém se ani Orwellovi nesnilo.

Mít lepší business plán

Jsou však podnikatelské plány, kterých se shora popsané starosti netýkají. Jsou to dnes již dokonale vypracované postupy s promyšlenou hierarchií vazeb, navenek zakryté jásavou humanisticko-altruistickou „multikulti“ fasádou, kterými protékají každoročně stamilióny korun. Pomiňme pro tentokrát etickou a praktickou stránku snahy islamizovat i naši zemi, když na západ od nás se to pod rouškou humanismu tak pěkně daří.

Na internetu se v posledních měsících, v souvislosti se záměry usídlit v ČR islámské emigranty z Blízkého východu a Afriky, jejichž příliv EU nezvládá, objevily přehledy finančních objemů, kterými různé organizace zaměřené na rychle se rozvíjející „etno-byznys“ disponují. V souhrnu byl publikován seznam asi dvaceti organizací s celkovým rozpočtem cca 555 mil. Kč z různých zdrojů, mj. i ze státního rozpočtu ČR, EU, Norska, ale i od soukromých dárců.

Mezi publikovanými organizacemi, jako největší byla uvedena organizace Člověk v tísni, o.p.s. s příjmy asi 259 mil korun ročně. Člověk v tísni má výborné PR, v neposlední řadě, díky osobě Šimona Pánka. Na webových stránkách této organizace jsou také veřejně dostupné výroční zprávy, kde alespoň hrubé toky financí lze dohledat a porovnávat. Dle finančních rozkladů hospodaření této společnosti ve vybraných letech jsou peněžní toky podstatně vyšší (viz tabulka 2).

Je jasné, že firma, kterou projde tak obrovský objem financí, se zcela jistě nemusí trápit problémy, které má obyčejný živnostník...

I když také prodává kozy. Můžete černouškoví v Somálsku či Angole, Arabovi v Iráku nebo Afghánci koupit kozu. Určitě Vám pošle fotku z halál zabíjačky.

Je jen otázkou, zda si pro povinnou stvrzenku za nákup té kozy, budete muset jet do Afriky, na Blízký východ nebo zda jenom do Prahy, do sídla firmy provozující tento skvělý a po všech stránkách humanitární obchod.

Jen ta zakoupená koza má smůlu.

Ing. František Kružík

Tabulka 2

Humanitární a etno-byznys: Člověk v tísni, o.p.s.		
Rok	Příjmy	Výdaje
1997	47 930 747 Kč	35 517 372 Kč
2000	98 194 420 Kč	98 615 592 Kč
2005	314 928 000 Kč	314 929 000 Kč
2010	508 073 000 Kč	507 897 000 Kč
2011	601 445 000 Kč	599 032 000 Kč
2012	627 712 000 Kč	625 886 000 Kč
2013	687 710 000 Kč	686 329 000 Kč

Zdroj: <http://www.clovekvtsni.cz/cs/vyrocní-zprávy>

inzerce

STRATEGIC INDUSTRIAL ZONE
JOSEPH
... brána k Vaším novým investicím

CENA POZEMKU JEN 340 Kč/m²

- kvalitní technická infrastruktura
- nejvýhodnější podmínky pro získání dotací
- aktivní a profesionální podpora
- dostupná a kvalifikovaná pracovní síla

<http://www.pz-joseph.eu>

Vážení čtenáři,

pokud jste našli čas a vůli k přečtení článků a úvah, které jsme vám předložili, určitě se shodneme na tom, že téma OSVČ je tématem závažným a pokud z něj vyjmeme téma řemesel a živností, pak je závažnost jen násobena. Chtěli bychom dnešní témata a slova ukončit pozváním řemeslníků a živnostníků do struktur Hospodářské komory, protože jedině tam, v organizovaném systému komory je účinný vlivový potenciál a prostor pro hájení zájmů a rozvoj řemesel a živností. Nikde jinde není a opačným stavem je prostředí úpadků řemesel, jen s námezdní pracovní silou bez vlastní identity výrokového potenciálu a služeb. Je to zde určitě trochu zjednodušené, ale o tom jsme podrobně již také psali mnohokrát.

Redakce TEMA

Rozšířte komunitu přátel Okresní hospodářské komory Most na

<https://www.facebook.com/okresnihospodarskakomora.most>

využijte i profil **Aktivní komora** na Facebooku, budete dostávat důležité informace jako první.

inzerce

Hasiči z Teplárny Trmice mají za sebou perný rok

SKUPINA ČEZ

Teplárenští hasiči mají za sebou za loňský rok na devadesát ostrých výjezdů. K dobře odvedené práci pomohla jak nová technika v podobně cisternových stříkaček, tak i preventivní výcvik.

Za loňský rok vyjžděli teplárenští hasiči do terénu devadesátkrát. V rámci integrovaného záchranného systému Ústeckého kraje sedmáctkrát k požáru a ke třem dopravním nehodám. „Zasahujeme především v trmické teplárně, dále pak v blízkém okolí – městech Trmice a Ústí nad Labem,“ vysvětluje Proft, velitel pobočné stanice požární ochrany Teplárny Trmice.

Technickou a technologickou pomoc poskytovala hasičská jednotka Teplárny Trmice ve dvaceti osmi případech. Jde například o čerpání, kácení, ale také o pomoc vztahující se na výrobu či technologii (chlazení, poplachy atd.). Kromě planých poplachů, různých kontrol protipožárních opatření, asistencí – například dohledem při sváření v prostorách se zvýšenou pravděpodobností vzniku požáru atd.

V loňském roce absolvovali hasiči několik cvičení. Jednalo se například o společné cvičení s leteckou záchrankou na komíně, další cvičení ve strojovně v Teplárně Trmice, proběhl také výcvik v ohňovém trenažeru ve Zbirohu a v litvínovském protiplýnovém polygonu. „Cvičení je nedílnou součástí naší práce a slouží především k prevenci. Umožňuje nám se na samotnou zpravidla tvrdou realitu dobře připravit. Vyzkoušíme nejen sebe, ale prověříme také spolupráci s ostatními zaměstnanci teplárny a samozřejmě také techniku,“ dodává David Proft.

V průběhu roku došlo také k obměně vozového parku a do sboru přibily dvě nové cisternové stříkačky CAS 30 a CAS 20. Díky novým vozům tak hasiči mohou efektivněji a účinněji zasahovat nejen při požárech, ale také při dopravních nehodách a jiných mimořádných událostech, jakými jsou například povodně. Hasičského Mikuláše pak mohli z teplárny nadělit sborům dobrovolných hasičů hned ve třech obcích Svádově, Ryjčích a Stebně, které získaly čtyři dosavadní hasičská vozidla.

Hasiči z pobočné stanice požární ochrany Teplárny Trmice pracují na čtyři směny, ve dvanácti-hodinovém cyklu. Na každé směně je 1 velitel družstva, 4 strojníci a 1 dispečer. K zásahu vyjíždějí v pětičlenném složení.

Teplárna Trmice je součástí organizační jednotky Teplárny Hodonín, Poříčí, Tisová a Trmice v divizi výroba ČEZ, a.s. V současné době je v trmické teplárně, která patří do Skupiny ČEZ, instalováno 6 kotlů o celkovém tepelném výkonu 469,2 MWt a 6 turbogenerátorů na výrobu elektrické energie o výkonu 89 MWe. Do města Ústí nad Labem dodává teplárna 3700 TJ tepelné energie v páře za rok. Celkem je k ní připojeno více než 1300 odběrných míst. Teplem zásobuje zhruba 27 tisíc domácností a na tři desítky průmyslových podniků ve svém okolí.

Soňa Holingerová
mluvčí Skupiny ČEZ pro severní Čechy

DRZÝ SMAJLÍK vážně – nevázně

spíše nevázně a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

- ? až Nejvyšší soud musí naši sebevědomé správě státu vysvětlit z jakého základu se počítají platy soudců a státní rozpočet to na doplácích bude stát po handrkování přes miliardu korun? (jo, jo – třeba trojčlenka je holt trojčlenka, pan ministr Chládek by měl asi připravit povinné doučování – už má k organizaci na ministerstvu vnitra pro „ouřady“ gesčního náměstka)
- ? někteří vlivní čeští politici jsou ochotni a s klidem nechat v zemi zásoby nej kvalitnějšího hnědého uhlí s bláhou naivitou, že to opět nějak česky dopadne? (bohužel nedopadne a „trnitá cesta hříchu je, vy kluci pitomí, cesta boje s neřestmi“. – řekl už Haškův feldkurát Katz)
- ? pro naši veřejnou a věřme, že i právní televizi je jeden člověk zjevně mdlého rozumu, chystající se hodit rajče na prezidenta republiky při jeho návštěvě v Jirkově, tak „zásadním“, možná k něčím litoštinám jedním tématem, že reportáž z tohoto „trapásku“ zařadí do hlavních zpravodajských relací s nebývalou stopáží? (co naplat, každý holt řeší problémy do výše, do které dorostl a i lidová moudrost říká – vrána k vráně sedá...)
- ? že naši poslanci po litém boji získali navíc 2,9 % svých platů, ale ve svatém státním nadšení si nevšimli, že filuta pan ministr financí jim nadělil odvod na zdravotní a sociální pojištění i z náhrad, což některé prý dostane i do minusu? (ono by to chtělo externí výbor, nejlépe z klientů úřadů práce – ti dovedou s počítat své sociální dávky skvěle)
- ? nejen vlouč v Mostě, ale i na parlamentní úrovni se po roce rozpadá ambiciózní, svět polepšující, morálně čisté, za přímou demokracii bojující, kdovíjakou svatozář samoobdařené a politiku úspěšně atakující hnutí Úsvit? (Smajlík nemá národnost, tak se jen dívá, na co Češi ještě skočí – ale asi opět skočí, protože se to pořád u voleb opakuje a spasitelů národa je pořád dost)
- ? v Česku po každých i s odřenými ušima vyhraných volbách, přijde vládnoucí koalice záhy na to, že jejich předchůdci nominovali do představenstev, dozorčích rad a managementu ovládaných firem „totálně neschopné diletanty a zloduchy, neřídící svěřené společnosti s péčí řádného hospodáře“ a tudíž je nutné provést totální výměnu? (podobnost s trafikami pro veterány? – proboha to určitě ne, vždyť mimo jiné platí i zákon o trestní odpovědnosti firem a je tu také ta odpovědnost politická, jen ti minulé se prostě nepovedli)
- ? z pěti a půl milionového Slovenska podniká v Česku 20 000 firem ovládaných Slováci a z deseti a půl milionového Česka podniká na Slovensku jen 17 000 firem ovládaných Čechy? (je to eurem, není to eurem – nebo nám stačí ke štěstí tragikomická politika?)
- ? po létech diskusí o osudu a odškodnění obyvatel Horního Jiřetína, kterému hrozí zánik kvůli nezbytné těžbě uhlí, se v populárním pořadu „objektivní“ České televize vedle starosty zmíněné obce objeví boдрá paní, která národu sdělí, že jí hrozí vystěhování na ulici a odškodné 50 000 Kč? (možná že se pan starosta začervenal, což přes plnovous nebylo vidět, nad informovaností obyvatelky jeho obce, ale pravdu se mu říci jaksi nechtělo.)
- ? televizní Večerníček, kluk na jednokolce pod papírovou čepicí, těší nejen naše děti již 50 let? (drzý smajlík tiše závidí a s úctou smeká)
- ? chudnoucí Češi mlčky tolerují různé rádoby ekologické, kdoví kým placené aktivisty negující silou demokracie téměř vše, počínaje těžbou surovin, výstavbou spaloven odpadů, stavbou vodních děl, dálnic a kdoví čeho ještě? (milí Češi povolejte Blanické rytíře, vyzbrojte se v rámci tradic cepy a sudlicemi, dejte se společně na pochod dobýt nějaké kolonie, kam ty lapálie vyvezete a na zpáteční cestě suroviny dovezete)
- ? politické reprezentace se chystají k 80 deliktům, za které mohou být české firmy stíhány z více jak dvou stovek všech možných trestných činů, přidat dalších asi 70? (no nic proti tomu, „pořádek musí bejt, i kdyby na chleba nebylo“, ale co takhle alespoň nějakou trestní odpovědnost pro politiky – nepočítaje v to vraždu, znásilnění a podobné, které i politik spáchat může, ale firmy je spáchat nemohou)
- ? nový, po létech do života uvedený „služební zákon“ vyhání z aktivní služby schopné úředníky, kteří dosáhnou věku 70 let, ale politik může perlit na výsluní slávy a zásluh dokud partaj dá? (takže páni poslanci a senátoři – ruče do startovních bloků a tryskem opět k novele, nebo je opět kádrů dostatek?)
- ? dva ozbrojení a vybavení policisté v Uherském Brodě nakouknou do místnosti, kde řadí šílený vrah a místo aby ho zneškodnili, jali se osvědčeným způsobem čekat na své kolegy a společně pak čekat půldruhé hodiny na posily? (no jo, on někdo činnost „hrdinů“ jistě prošetří, ale na druhou stranu – dovedeme si představit jakým procesům je vystaven policista, který se ke gaunerovi zachová necitlivě, natož aby ho zastřelil? – šéf Mosteckých strážníků byl až po 9 letech osvobozen za „necitlivé“ chování ke gaunerům vařícím drogy)
- ? stavitelé neskutečně drahého tunelu Blanka pozapomněli na to, že i v Česku občas vydatně prší a v tunelu bývá i tak vlhko. K čemuž je nutné vybavení stavby, a to včetně přizpůsobení kabelů. (Snad nový služební zákon vytvoří podmínky, aby na magistrátech místo politických trafikantů vyrostli odborníci, kteří v rámci „funkceudržitelnosti“ nezapomněli studovanou teorii a zadavateli stavby ohlídkají kromě hloupě nastavené nejvyšší ceny i technickou část a nenechají si věšet bulky na nos – v tom lepším případě)

! Je to možné!
a kdo nevěří, ať k nám běží.

V podnikatelském prostředí se neustále prezentuje ústy podnikatelů problém nedostatku řemeslníků a jejich kvalita.

Zeptali jsme se proto zástupců škol

V čem vidíte, jako šéf „učiliště“, hlavní problém tohoto stavu?

Problém spočívá v těchto skutečnostech (v pořadí dle významu):

1. existence víceletých gymnázií – na ZŠ ve druhém stupni zůstávají slabší žáci, kteří neměli šanci se na gymnázium dostat,
2. dosud neexistence státních přijímacích zkoušek na SŠ–zbylí žáci z 9. tříd ZŠ se snaží za každou cenu dostat na maturitní obory, i když na to nemají a střední školy k udržení počtu žáků „přimhouří oko“ při jejich přijímání,
3. vysoký počet soukromých škol – i když méně nadaného žáka „státní“ SŠ nepřijme, doslova po něm „skočí“ soukromé školy, kde je obecně u veřejnosti rozšířen názor, že si zde maturitu „koupím“,
4. to, co potom zbyde na učební obory, je jednak malé z pohledu absolutního počtu, tak i kvalitativně z pohledu svých předpokladů na výrazně nižším stupni, než tomu bylo dříve.

Možnost systémového řešení:

1. alespoň omezit počet žáků víceletých gymnázií a stanovit přísné a důsledně kontrolovatelné „státní“ přijímací řízení, aby se po 5. třídě ZŠ sem dostali jen vysoce nadaní žáci – politicky velmi složité,
2. dotáhnout do úspěšného konce „státní“ přijímací zkoušky na všech typech SŠ a tyto

- rozdělit do dvou úrovní – pro gymnázia a pro odborné střední školy – to bude oříšek,
3. snížit počet soukromých škol (v Mostě a v Lito-měřicích je jejich počet v rámci kraje neúměrně vysoký) a zejména zde nastavit státní přijímací řízení tak, aby jej nebylo možno obejít – politicky složité, lobbying bude velmi silný.

Ing. Čestmír Pastýřík
zástupce ředitele SŠT Most

Ve vašem dotazu spatřuji dvě zásadní roviny. V čem spočívá problém nedostatku řemeslníků? Pokud půjde o zaměstnance, tak bych příčinu viděla v tom, že je jejich práce zaměstnavatelem málo placena. Ovšem v ceně práce zaměstnance je potřeba vidět i „skryté“ náklady v podobě odvodů za zaměstnavatele a to je pak již o jiných penězích. Že by začarovaný kruh, ze kterého by měl pomoci stát například nižšími odvody? A dále náš velmi štědrý sociální systém nenutí lidi, aby si práci hledali, aby pracovat chtěli. Vím o firmách, které hledají zaměstnance na různých pozicích a to již dlouhodobě a bez úspěchu nebo nacházejí jen fluktuanty. Proč, když je tolik nezaměstnaných?

Na druhou rovinu dotazu v čem spočívá problém nedostatku kvalitních řemeslníků bych reagovala tím, že společnost pokrytecky volá po řemeslnících, ale ve skutečnosti je nástup dítěte do řemesla vnímáno téměř jako životní prohra. Toto vnímání se MUSÍ změnit a společnost MUSÍ pochopit, ŽE NÁSTUP DO ŘEMESLA NENÍ ŽIVOTNÍ PROHRA. Bohužel však, skladba žáků, kteří nyní nastupují do řemesel je ve valné většině z rodin se slabým sociálním zázemím. Z rodin, kde rodiče nepracovali, nepracují a sociálním systémem společnosti jsou vychováni tak, že ani nikdy pracovat nebudou. Rodiny pak nijak nemotivují své děti k tomu, že pracovat je normální a žít se rukama není žádná hanba! Pokud toto se nezmění, školy NIC nezmůžou. Řešení jak přinutit žáky chodit do školy nemáme. Fungovala by jediné třeba i mírná represe, ale na tu politici odvahu nemají. Střední školy nemají vůbec žádné nástroje, jak žáky do školy přitáhnout. Naštěstí vždy se ve třídách najdou děti, které zájem o obor mají a pro které to vše má smysl.

Trochu jsem se rozepsala. Jsou to názory a vidění mé a mých blízkých ať již z okruhu rodiny či práce.

Ing. Jitka Francírková,
ředitelka SOŠ, Litvínov-Hamr

Otázka na závěr

pro viceprezidenta HK ČR Zdenka Somra

Pane viceprezidente, v roce 2002 jste na poradě předsedů jako prezident HK prezentoval dva zajímavé dokumenty, ke kterým by bylo dobré se vrátit a dnes přečíst. Jedná se o „Tři kroky k prosperitě středního podnikatelského stavu v ČR“ a „Do EU se silnými podnikateli a silnou komorou“, ze kterého si dovoluji jednu citaci „Komora se musí stát silným mluvčím domácího podnikání, spolehlivým obráncem jeho zájmů. Komora se musí stát i samosprávným strážcem čistoty českého podnikání. Podnikání nesmí být mařeno amatérismem politiků a svévolí úřadů, nesmí být paušálně kriminalizováno samozvanými moralisty, ale nesmí být také poškozováno těmi, kteří berou živnost či firmu jako dobrodružství bez hranic a pravidel“. Podepsal byste se i dnes pod Vaše slova z roku 2002 a jak to naše podnikání vůbec, dnes vidíte?

„Během těch let byla řada podnikatelů velmi úspěšná, ale ne díky zlepšení podnikatelského prostředí. Vadí mi, že přibýlo byrokracie a ubylo kvalifikovaných zaměstnanců. Také ubylo nadšení a přibýlo pasivity. A to i mezi mladou generací, která by nás měla nahradit. Takže je nejvyšší čas navázat tam, kde už jsme kdysi byli. A k tomu přibyla nová témata. Asi nejsilnější z nich je problém kvalifikovaných odborníků. Tak, jak se rychle mění kvalifikační potřeby zaměstnavatelů, tak před námi stojí další výzvy – zajistit změnu kvalifikace dospělých několikrát za život, změnit obsah i způsob výuky ve školách tak, aby jejich absolventi měli v praxi uplatnitelnou kvalifikaci, vést děti už od malička k podnikavosti, atd.. Takže komoře úkolů spíše přibýlo a jsou o to těžší, že v nich musíme uspět. Jinak naši zemi čeká naprostá ztráta konkurenceschopnosti.“

BILFINGER

Měníme DESIGN – KVALITA zůstává

**Bilfinger Industrial Services Czech s.r.o. spolehlivý partner
pro dodávky a údržbu v chemickém, energetickém
a teplárenském průmyslu.**

- **Komplexní údržba strojů a zařízení**
- **Výroba tlakových aparátů**
- **Realizace projektů – technických celků**
- **Lešenářské práce**
- **Izolace a nátěry**
- **Engineering**
- **Dodávka a montáž potrubí (včetně VT paravodů)**

Bilfinger Industrial Services Czech s.r.o.
www.bisczech.cz

**United Energy rozděljuje
300 000 Kč
pro vaše děti.**

**Koho máme podpořit?
Vy rozhodnete!**

Hlasujte pro neziskové organizace, přihlášené do grantu „Kdo si hraje, nezlobí“

United Energy rozděljuje až 300 000 Kč pro neziskové organizace, které se na Mostecku a Litvínovsku věnují volnému času a mimoškolním aktivitám dětí a mládeže. O úspěchu v grantu rozhodují hlasy veřejnosti a zaměstnanců. Hlasovat můžete na webu www.tepelnapohoda.cz do 30. dubna 2015.

Hlasujte a vyhrajte tablet!

Více na www.tepelnapohoda.cz.

Tepelná Pohoda PODPORUJE

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ